

Vemo kaj hočemo

Navada je, da se ob koncu leta vprašamo, kakšna je pot, ki smo jo prehodili, kaj smo naredili koristnega, v čem smo grešili, kaj bi lahko še napravili in kaj bi morali storiti bolje, kot smo.

Nimam namena, da bi ob tej priložnosti ocenjeval našo prehojeno pot. Mislim, da je to naloga, ki jo bo sicer treba opraviti, vendar ne ta hip.

Potrebno in prav pa je, da ugotovimo, da smo v času izvajanja novega skupščinskega sistema na delegatski osnovi dosegli velike uspehe. Menim, da smo z našim skupnim trudom in delom le prispevali k temu, da se je delovni človek — občan v vrtincu vsakdanjih skrbi, problemov in odgovornosti lažje opredeljeval in z večjo gotovostjo odločal. Kadar je naš nov skupščinski sistem še mlad in delegatski odnosi ponekod in kdaj še neobgledni, ugotavljamo, da so delegatski odnosi globoko posegli v družbenopolitično dogajanje in vplivali na način mišljenja in ravnanja delovnih

ljudi in občanov in postali vsakdanja stvarnost.

To med drugim potrjuje tudi poglobljene razprave delovnih ljudi v delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih in samoupravnih interesnih skupnostih in velika aktivnost delegatov v zborih občinske skupščine pri odločanju o pomembnih vprašanih. Ob sprejemanju planskih dokumentov za prihodnje leto so delovni ljudje in občani ter delegati občinske skupščine dokazali visoko stopnjo zrelosti, saj so s številnimi stališči in predlogi mnogo prispevali k vsebinski obogatitvi teh pomembnih družbenih dokumentov. In tako je prav. Obe resoluciji brez dvoma zanimata vsako samoupravno organizacijo in skunost ter vsakega delovnega človeka in občana, saj z njima začrtujemo razvoj naše družbe v prihodnjem letu, s tem pa tudi odločamo o pogojih življenja in dela nas vseh skupaj in vsakega posameznika. In še to — resolucij navsezadnje ne bo neposredno izvajal nihče drug

kot delovni ljudje in občani, zato je potrebno, da čim boljše spoznamo naloge, ki izhajajo iz teh dokumentov in se vključimo v njihovo izvajanje.

Rezultati, ki smo jih dosegli v našem doseganju razvoja pri uresničevanju delegatskih odnosov in na posameznih področjih družbenega dela in življenja, nas obvezujejo k nadaljnjim naporom za dosledno in še hitrejše uresničevanje zastavljenih ciljev in nalog. Vsi mi imamo v tem svoj del obveznosti in odgovornosti in zagotovo jih bomo izpolnili uspešno, ker jasno vemo, kaj hočemo, ker imamo opredeljena izhodišča in smer samoupravnega razvoja naše socialistične skupnosti.

Ob koncu mojega razmišljanja ob prehodu iz starega v novo leto želim vsem delovnim ljudem in občanom „SREČNO NOVO LETO 1979“.

FRANJO KORUN,
predsednik
Skupščine občine
Velenje

Smelo naprej

V minulem letu smo v Gornji Savinjski dolini dosegli nekaj resnično pomembnih uspehov. Občani in delovni ljudje naše občine so se spomlad odločili za podaljšanje samoprispevka, zelo dober rezultat smo dosegli na skupščinskih volitvah, izredno pa so se izkazali prebivalci krajevnih skupnosti. Izkazali na področju krepitve krajevne samouprave, pri uveljavljanju sistema ljudske obrambe in družbene samozastave, ki je že v pravem pomenu besede podružbljen, velikansko delo pa so opravili tudi na številnih akcijah, če so le bile dobro zastavljene in pripravljene.

Ob vstopu v novo leto si lahko le želimo, da bi tako ostalo še vnaprej, težiti pa seveda moramo še za boljimi uspehi.

Na področju gospodarstva smo dosegli nekatere pomembne premike, čeprav z njimi nismo povsem zadovoljni. Poskušali smo nadoknaditi zamujeno na področju uresničevanja srednjeročnega načrta in to bo naša velika naloga tudi v prihodnje. Izgube so manjše kot so bile leto poprej, v vseh organizacijah združenega dela pa so v letu 1978 tehtno sestavljali nove razvojne programe. Še zlasti so se pri tem izkazali v nazarski lesni industriji ob vključitvi v sozd Gorenje. Gospodarstvo se torej odpira nazven in si s tem zagotavlja široke razvojne možnosti.

Med osrednjimi nalogami v prihodnjem letu bo nedvomno izdelava prostorskega načrta, ki bo omogočil nadaljnjo urbanizacijo, ta pa mora zagotoviti prostor infrastrukturnim in industrijskim objektom. Veliko dela bo terjala priprava srednjeročnega načrta za prihodnje obdobje. Budno bomo seveda spremljali tudi uresničevanje obsežnega programa za katerega smo se odločili na referendumu, zagotoviti bomo morali še boljše delo delegacij, že kar na začetku leta pa bo naša pozornost namenjena volitvam. Naloge je torej obilo in veliko dela in sodelovanja vseh bodo zahtevale. Prepričan sem, da je naše dosedanje delo zagotovilo bodočih uspehov in prepričan sem tudi, da se bodo prebivalci naše občine izkazali še velikokrat.

Vsem naj zato veljajo iskrene čestitke in najlepše želje.

HINKO ČOP
predsednik
skupščine občine
Mozirje

Številna priznanja ob 22. decembru

Let prireditev ob letošnjem 22. decembru so v Gornji Savinjski dolini zaključili v soboto na Rečici ob Savinji

Zaključna slovesnost je bila obinsko bogata, med drugim so na njej podelili tudi številna priznanja tistim organizacijam in posameznikom, ki so v nulem obdobju prispevali največji delež k utrjevanju obinskih sposobnosti.

Zlato plaketo ZRVS Jugosla-

vije je prejel Hinko ČOP iz Mozirja, dobitniki srebrnih so Jože MAROLT, Tone MODRIJANČIČ, Marko PURNAT, Anton VRHOVNIK in Rudi ZAGER iz Mozirja, Jože DEBERŠEK iz Gornjega grada, Avgust KRIŽNIK iz Nazarij in Ivan KOSMAČ iz Solčave. Bro-

naste plakete je prejelo še deset rezervnih vojaških starešin, prav toliko pa je bilo še dobitnikov priznani občinske konference ZRVS Mozirje.

Pohvale komandanta teritorialne obrambe SR Slovenije so prejeli Jože CELINŠEK, Anton BORŠNAK in Milan PETERNEL, dobitniki pohval komandanta teritorialne obrambe zahodnoštajerske pokrajine so mgr. vet. Anton RESNIK, Franc ŠULEK, Jože PEČOVNIK, Silvo ZDOLŠEK ter mladince prostovoljca Janko KAKER in Marjana WEISS, komandant občinskega štaba teritorialne obrambe je izrekel pohvale še dvajsetim občanom in med njimi štirim mladincem prostovoljcem.

Priznanja republiškega sekretariata za ljudsko obrambo so prejeli Osvald ŠVERC, Dane PUNGARTNIK, občinski odbor Rdečega križa Mozirje in Radio klub Mozirje.

Z Redom vojaških zaslug s srebrnimi meči je bil odlikovan Ivan KOS.

dnemu oboroženih sil je predsednik skupščine občine Mozirje, Hinko Čop sprejel predstavnike gornjesavinjskih pionirjev in se z njimi zadržal v sproščnem pomenku.

Stop za višje cene

V četrtek, 21. decembra je bila v Velenju 14. seja izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Istovrstni svet je sprejel pobudo in v republiškega izvršnega sveta, da do sprejema družbenega ovora o oblikovanju cen v Socialistični republiki Sloveniji ne bi dovela zviševanja tistih cen, ki so v interesu občine. Zato tudi ni sprejel pobude temeljne organizacije vženega dela. Pekarne in slaščičarne Merx, da bi zvišali cene posebnih vrst kruha in peciva. V razpravi je bilo posuđarjeno, da mora biti Merx Celjeje takoj z akcijo za zniževanje oziroma določitev cen za posebne vrste kruha in peciva na celotnem območju, kjer delujejo pekarnice MERX vsaj na istem območju. V kolikor pa do konca meseca januarja še ne bo sprejeto družbeni dogovor o oblikovanju cen v SR Sloveniji, bo velenjski občinski izvršni svet znova obravnaval vsekakor temeljne organizacije združenega dela Pekarne in slaščičarne Merx za zviševanje cen posebnih vrst kruha in peciva.

sklenil predlagati spremembo zadnjega načrta Šalek — Gorica III. Istočasno pa je sprejel pobudo, da se znova preučijo celotni zazidalni načrt Šalek — Gorica III.

V nadaljevanju seje so se člani seznanili z akcijo za razširitev materialne osnove Centra za informiranje, propagando in založništvo Velenje in prizadevanja za zagotovitev boljših pogojev za delo uredništva Našega časa in Radia Velenje ter splošne delovne organizacije podpri. Sprejeli pa so tudi pobudo naše delovne organizacije, da se v najkrajšem času poišče najprimernejši način za zagotovitev sistema financiranja tednika Naš čas in Radia Velenje.

Na četrtki se je izvršni svet skupščine občine Velenje obravnaval predlog resolucije o politiki izvajanja družbenega načrta občine Velenje v obdobju 1972 — 1980 v letu 1979 ter ugotovitve, pripombe in predloge, ki so bile izoblikovane med javno razpravo o tem dokumentu v delovnih organizacijah Šaleške doline.

V torek, 26. decembra dopoldne so v navzočnosti predstavnikov občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij Velenja predstavniki občinske konference SZDL Velenje, skupščine občine Velenje, samoupravnih interesnih skupnosti ter Centra za informiranje, propagando in založništvo podpisali pogodbo o neodplačanem združevanju sredstev za razširitev materialne osnove naše delovne organizacije z namenom, da bi tudi na ta način omogočili bolj kvalitetno, hitrejše in sodobnejše splošno obveščanje ter zagotavljanje podatkov, neobhodnih za delo in delovanje delegatskega sistema v občini Velenje.

O tem nadvse pomembnem dogodku za našo delovno organizacijo in načrtih Centra za informiranje, propagando in založništvo Velenje bomo obširneje pisali v prvi številki, ki izide v novem 1979. letu.

Dedek Mraz med otroki ponesrečenih rudarjev

Kot je že običaj so tudi letos delavci REK iz Velenja pripravili sprejem pri dedku Mrazu za otroke ponesrečenih rudarjev.

Zadnje nedeljo pred novim letom so jih povabili na novoletno srečanje v Delavski klub. Zbrane otroke in njihove mame je v imenu rudarske elektroenergetike kombinata pozdravil predsednik konference OOS RLV, Franci Krivec. Omenil je, da otrok ne povabijo le zato, da bi jih obdarili, ampak si želijo od njih samih izvedeti, kaj počenjajo v prostem času, kako jim uspeva delo v šoli in ali so kaj pridni.

Po kratkem nagovoru pa je med zbranimi završalo. Kako tudi ne, saj je v dvorano prišel dedek Mraz! Otroci so mu radostni zapeli nekaj pesmic, mu pripovedovali o svojih doživetjih, potem pa jih je dedek Mraz obdaroval. Veselja kar ni hotelo

biti konec, saj so bila darila za jetna. Tako dedek Mraz ni pozabil niti smučar, sank, za najmlajše pa je prinesel polno polno igračk.

Spet se je oglasila pesem. Vseh petdeset obdarovancev je z njo pozdravilo odhod dedka Mraza in se istočasno zahvalilo delavcem REK.

Otroci so dedku Mrazu zapeli nekaj pesmi

PREDSTAVNIKI GORENJA PRI EDVARDU KARDELJU

Član predsedstva SFRJ in predsedstva CK ZKJ Edvard Kardelj je v petek, 22. decembra v Ljubljani sprejel predstavnike Gorenja iz Velenja, ki smo mu ob 25-letnici obstoja te sestavljene organizacije združenega dela podarili monografijo Gorenja s podpismi vseh 20.000 delavcev SOZD Gorenje, zaposlenih v temeljnih organizacijah po vsej Jugoslaviji.

V letu, ki se izteka, smo skupaj z vsemi našimi delovnimi ljudmi in občani uresničili pomembne naloge pri uresničevanju programa nadaljnjega razvoja naše občine in vse naše samoupravne socialistične skupnosti

V letu 1979 želimo vsem našim delovnim ljudem in občanom novih delovnih uspehov in osebne sreče!

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca ZK Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinska konferenca ZRVS Velenje

Plan Temeljne banke Velenje za leto 1979

V prihodnjem letu se bodo sredstva Temeljne banke Velenje povečala za okoli 26 odstotkov oziroma za nekaj nad 1 milijardo 12 milijonov dinarjev.

Na 4. rednem zboru članic Ljubljanske banke – Temeljne banke Velenje, ki je bil zadnji petek, sta bila v središču pozornosti predloga dogovora o uresničevanju srednjeročnih planov članic temeljnih bank, ki so združene v Ljubljanski banki, združeni banki, za leto 1979 ter o uresničevanju srednjeročnega plana Temeljne banke Velenje za prihodnje leto.

Predlagani dokument o uresničevanju srednjeročnih planov članic temeljnih bank, ki so združene v Ljubljanski banki, združeni banki, je bil sprejet v takšnem merilu, kot je bil predložen delegatom. Prav tako brez pripomb je bil sprejet predložen dogovor o uresničevanju srednjeročnega plana Temeljne banke Velenje za prihodnje leto. Iz tega dokumenta povzemo nekaj najpomembnejših ugotovitev oziroma nalog.

V zadnjem letu dni se je prejšnja podružnica Ljubljanske banke Velenje samoupravno preoblikovala v Temeljno banko Velenje, v katero so se vključile tudi temeljne in druge organizacije združenega dela ter samoupravne skupnosti z območja občine Velenje. Rezultat prizadevanj za boljšo organiziranost in poslovanje pa je nova ekspozitura Temeljne banke Velenje v Pesju. Sicer je mogoče ugotovljati, da je dosegla velenjska Temeljna banka precejšnje uspehe pri zbiranju sredstev, saj je dinamika porasta nad predvidevanji, zapisanimi v srednjeročni program razvoja. Tako banka omogoča hitrejši napredek gospodarstva in družbenih dejavnosti, torej ciljev, ki so si jih zastavile članice. Potrebni pa bodo kljub temu veliki napor, da bi lahko banka zadovoljila vse potrebe po sredstvih.

V letošnjem letu se bodo v okviru Temeljne banke Velenje sredstva občanov povečala za 12 % več, kot so načrtovali.

Usposobljenost za zgled

Štab teritorialne obrambe občine Mozirje zagotovo sodi med bolj uspešne – Usposobljenost in pripravljenost sta na mnogo višji ravni – Razveseljivi uspehi mladih – Obilna mera sodelovanja z drugimi dejavniki

Delovni programi enot in štabov teritorialne obrambe so enaki in v veliki meri tudi predpisani. Delijo se na vzgojo štabov, poveljstev in enot in veljajo za taktične in združene taktične enote, poleg tega pa v ta sklop sodi tudi usposabljanje rezervnih vojaških starešin posameznih specialnosti. Nosilec vzgoje je občinski štab teritorialne obrambe, ki je pri svojih naporih deležen obilne strokovne pomoči pokrajinskih štabov in za Gornjo Savinjsko dolino je to štab Zahodnoštajerske pokrajine. Na dani je ugotovitev, da vsi štabi svoje delo opravljajo zelo dobro, celo odlično, na dani pa je tudi dejstvo, da so navzlic vsemu nekateri še posebej uspešni, pa naj to velja za predpisani program ali delo na drugih področjih.

Razlike torej vendarle so in štab teritorialne obrambe občine Mozirje zagotovo sodi med tiste bolj uspešne. V letu 1978 so v mozirski občini uspešno opravili predpisano število dni pouka za taktične in združene enote ter mobilizacijsko vajo. Podatek je neizpodbiten in suhoparen obenem. Veliko manj suhoparen in vsebinsko bogatejši je celotni obseg dela, ki ga je štab opravil v minulem letu. Dokazuje za to lahko v vsakem trenutku nanizajo mladinci, taborniki, strelci, osnovnošolci, prireditelji športnih tekmovanj in vseh vrst drugih prireditev. Dovolj zgovorne pričbe so tudi Odličje 22. december v letu 1977, pohvala republiškega štaba Savinjskemu oddelu, pokal za najboljšo poveljstvo oddeda v Sloveniji in še bi lahko naštevali v nedogled.

Na mestu je torej ugotovitev, da so vojaški obvezniki in starešine v Gornji Savinjski dolini danes mnogo

Ugodno je tudi gibanje sredstev za stanovanjsko in komunalno izgradnjo, saj bodo, kot kažejo zadnje ocene, za 13,5 % večja, kot so računali. Za predvidevanji pa zaostaja gibanje sredstev gospodarstva. Prav tako ne bo dosežen plan dolgoročnih naložb.

Izkoriščeni ne bodo vsi krediti, načrtovani za letošnje leto. Presežen pa bo plan kratkoročnega kreditiranja. V stalnem porastu so krediti prebivalstvu, letos bodo za 14 % večji od predvidevanj, prav tako pa bodo večji tudi krediti za stanovanjsko in komunalno izgradnjo.

In še nekaj izhodišč za delo in naloge v letu 1979: pričakovati je mogoče, da se bodo sredstva Temeljne banke Velenje v prihodnjem letu povečala za okrog 26 % oziroma za nekaj nad 1 milijardo 12 milijonov din. Tako računajo na povečanje sredstev delovnih organizacij za 23 %, sredstva prebivalstva naj bi bila večja za 36 %, sredstva za stanovanjsko in komunalno izgradnjo za 22 % itd. Struktura naložb se bistveno ne bo menjala, nekoliko se bodo, kot računajo, povečale le dolgoročne naložbe in naložbe v stanovanjsko in komunalno izgradnjo.

Ob še nekaterih drugih nalogah velja omeniti tudi prizadevanja za nadaljnje izboljšanje tehnične opremljenosti delovnih mest in širjenje šalterskih mest.

Tako naj bi prihodnje leto razširili prostore agencije Gorenje in uvedli v njej dvoizmensko delo, pridobili nove prostore za ekspozituro Temeljne banke Velenje na Ljubnem, odprli ekspozituro na Kidričevi cesti v Velenju ter začeli z gradnjo prostorov za nove ekspoziture Temeljne banke Velenje v Nazarjah in Lučah.

V razpravi o predlogu dogovora o uresničevanju srednje-

ročnega plana v letu 1979 je delegate zlasti zanimalo, koliko denarja bo na voljo za kreditiranje komunalne izgradnje in za katere objekte.

Okvimo so sredstva za to določena, niso pa opredeljene investicije, podobno kot na drugih področjih kreditiranja, saj se je treba za prednostni red in obseg dogovoriti, upošteva seveda nujnost posameznih del in pripravljenost dokumentacije.

Zanimivo je bilo, med točko vprašanja in predlogi delegatov, vprašanje enega od delegatov iz Gornje Savinjske doline, in sicer, kdaj bodo tudi kmetje – kooperantje lahko najemali posojila za nakup trajnih potrošnih dobrin ter za gradnjo stanovanj. Direktor Temeljne banke Velenje je delegatu pojasnil, da se pripravljajo predlozi za to, najprej pa bo, kot vse kaže, rešeno vprašanje najemanja posojil za nakup trajnih potrošnih dobrin.

V počastitev 22. decembra – dneva jugoslovanske armade so pisali učenci osnovnih šol občine Velenje spise na to temo. Učence, ki so napisali najboljše spise so povabili v dom SLO, kjer so prejeli knjižne nazrade, ob tej priložnosti pa so podelili obrambnemu krožku na osnovni šoli Gustav Šilih Velenje tudi posebno priznanje za dobro izveden obrambni dan. Ob tej priložnosti so v domu pripravili tudi razstavo orožja ter slik jugoslovanske ljudske obrambe.

RDEČA DVORANA Velenje

Organizacija za izvedbo sejmov, gospodarskih razstav, športnih in kulturnih prireditev, turistične agencija

telefoni: (063) 852-600 (063) 851-195 (063) 850-835

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja želimo prijetno praznovanje in veliko sreče v novem letu 1979!

zavod za urbanizem velenje

tomsiceva ulica št. 16

Vsem poslovnim partnerjem, vsem delovnim ljudem in občanom želimo tudi v letu 1979 novih delovnih zmag!

SOZD REK VELENJE

PLASTIKA VELENJE

Ob novem letu 1979 čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje, posebej še poslovnim partnerjem, ter jim želimo kar največ sreče in zadovoljstva!

Vsem občanom občine Velenje, posebej še poslovnim partnerjem in članom delovnega kolektiva, želimo veliko delovnih uspehov v Novem letu 1979!

metalka

VAM NUDI

iz
konsignacije

Viessman – najmodernejši kotli in avtomatike za centralno ogrevanje

Thyssen – oljni gorilci od 15.000 do 80.000 kcal/h (cena 398 DM in 2.604,15 din), poleg teh vam nudimo tudi plinske gorilce in instalacijski pribor

Atrol – raztezne posode in pripadajoče armature

Grundfos – obtočne črpalke

Dobava takoj po plačilu

Vse informacije, nasvete pri izbiri, projektiranju in nakupu, dobite v METALKI LJUBLJANA, Dalmatinova 2, III. nadstropje, soba 5, ali po telefonu številka (061) 317-144

Uspehov je torej dovolj, nalog, ki se jih lotujejo še več. Delavci štaba teritorialne obrambe se tega v celoti zavedajo. Vedo, da brez problemov niso delali in še dolgo ne bodo, enega pa so se odločili razrešiti v najkrajšem času. Prostorskega namreč. Za te namene so že najeli kredit in kaj kmalu bodo pričeli z gradnjo skladišč in prostorov, ki jih za nemoteno delo nujno potrebujejo. V njihove bodoče uspehe vsekakor ne kaže dvomiti.

JANEZ PLESNIK

Pravočasno poenotiti naše načrte...

Tudi v letu 1978, ki se izteka smo v velenjski občini precej naredili. Bilo pa je tudi naloga, katerih zaradi raznoraznih vzrokov nismo izpolnili. O tem smo se zadnje dni starega leta pogovarjali s predsednikom izvršnega sveta skupščine občine Velenje

Kako ocenjujete leto, ki se izteka. Bi lahko rekli za našo občino, da je bilo zelo razgibano? „Da. Bilo je zelo razgibano. Mnogo dobrih rezultatov smo dosegli. No, marsikje pa nismo dosegli željenega.

Na gospodarskem področju je treba še posebej omeniti dobro proizvodnjo premoga in električne energije ter veliko solidarnost rudarjev. Dobre uspehe so dosegli tudi v Gorenju, v izvozu in v uveljavljanju v svetu. Pa tudi pri združevanju dela in sredstev v Gornji Savinjski dolini in na manj razvitih območjih v republiki in Jugoslaviji. Tudi pri drugih organizacijah združenega dela smo beležili v preteklem letu pomembne uspehe. V letošnjem letu smo začeli graditi Šaleško magistrato, modernizirali del ceste proti Arji vasi, nadaljevali z izgradnjo kolektorja Velenje—Šoštanj in pripravili dokumentacijo za čistilne naprave.

Pomembne uspehe smo dosegli tudi v krajevnih skupnostih. V krajevni skupnosti Velenje — desni breg so začeli dela pri toplifikaciji tistega dela mesta, v katerem živijo v glavnem ljudje, ki so začeli graditi mesto Velenje. Vesel sem tudi začetkov toplifikacije v krajevni skupnosti Šoštanj. Saj so spoznali, da lahko z lastnimi močmi v krajevni skupnosti in v sodelovanju z organizacijami združenega dela te stvari najhitreje rešujejo. In so tudi upravičeni, ker je toplotni vir v njihovi sredini in jim je to nadomestilo za vlago in star zrak. Vesel sem sleherne zmage, delovnega rezultata v vseh krajevnih skupnostih naj bo to izgradnja komunalnih naprav ali objektov družbenega standarda, vsega kar prinaša krajanom boljše življenjske pogoje in s tem večje osebno zadovoljstvo. Vse to pa se odraža tudi na družbeni aktivnosti in večji produktivnosti. Omeniti moramo tudi prizadevanja za napeljava telefona v okoliških krajevnih skupnostih naše občine. Tu gre za svojstvo združevanja, dela in sredstev, vključujoč udarniško delo krajanov in mladine ter njihov prispevek v drogovih, kar vse dokazuje, kako pestri so načini in oblike, ki jih nudi naš samoupravni družbenopolitični sistem, če se občani in delavci združijo in poenotijo množico interesov v skupni interes. Ob naštevaniu uspehov ne smem pozabiti dosežkov na kulturnem področju, otvoritev novih oziroma preurejenih razstavnih prostorov na gradu, potem razstave velikanov naše umetnosti v naši galeriji v knjižnici kot sta Metrovič, Džamonja. Ne smemo pozabiti s svojstveno zagnanostjo in entuzijazmom organiziranega sejma izdelkov sozd Gorenje v Rdeči dvorani in seveda njihovega srebrnega jubileja. Ne smemo pozabiti tudi na veliko prizadevanje, požrtvovalnost in zavest naših rudarjev, ki so po nesreči julija storili vse, da bi jama čimprej znova usposobili za proizvodnjo. Seveda je bilo dosežkov še več toda v tako kratkem času se ni moč vseh spomniti. V zvezi s tem vprašanjem bi še rad omenil, da smo tudi letos pridobili nove prostore za otroško varstvo, začeli obnavljati šolo v Topolšici, zlasti pa se mi zdi pomembno, da so v Pesju in v Gberkah vendarle dobili prepotrebni trgovini.“

Seveda pa je za našo občino v letu 1978 značilna tudi vrsta nerešenih vprašanj. Katera bi še posebej izdvojili?

„Naš največji problem je poleg nekaterih nedoseženih gibanj v gospodarstvu in negospodarstvu neurejeno vprašanje celovite stanovanjske in komunalne izgradnje ter vrašanje pomankanja pitne vode. Na področju celovite stanovanjske in komunalne gradnje ter gradnje vodovoda se srečujemo s vprašanjem neusklajenosti med razvojem gospodarstva in celovitim razvojem družbenega in komunalnega standarda. Gre za vprašanje akumulativnosti, organiziranja, nadalje za vprašanje celovitega in usklajenega načrtovanja celotne družbene reprodukcije, kar pomeni ne le načrtovanje proizvodnje zraven komerciale in financ, ampak gre za načrtovanje v prostoru z upoštevanjem vseh socialnih komponent stanovanjske izgradnje ter ostalih objektov družbenega standarda.

Poleg tega so tu nepopolne in razdrobljene službe samoupravnih interesnih skupnosti, ločeno oziroma premalo usklajeno delovanje organizacij posebnega družbenega pomena (Zavoda za urbanizem, Komunalni center, Toplovod...) zato je nujno, da se čimprej dogovorimo, kako se bomo organizirali, da bomo učinkoviti.“

Kako pa gledate na vprašanje prekomernega zaposlovanja?

„Izvršni svet že nekaj let opozarja na problem prevelikega oziroma neusklajenega zaposlovanja. Stopnja zaposlovanja je vsako leto večja kot pa predvideva resolucija. Posledice tega so znane: ekstenzivno zaposlovanje, mnogo nekvalificiranih delavcev. Povečujemo pritisk na stanovanja, vrtnice, šole, zdravstvo itd. Z vsem tem pa se rahlja naša strumnost, odgovornost, strokovnost in naša ambicioznost, da bi razmišljali o novih programih o novi bolj kvalitetni proizvodnji, ki bi prinašala večji dohodek, o proizvodnji, ki bo zmanjšala število nekvalificiranih delavcev. Da sploh ne omenjam, da je premalo iznajdb in izboljšav na delovnih mestih, da nagrajevanja po rezultatih dela še ni veliko. Če v enem letu zaposlimo 1500 novih delavcev, pomeni to eno novo osnovno šolo!

Rad bi povedal še nekaj stvari v zvezi z zdravstvom. Ne vem, zakaj v zadnjem času izgubljam toliko časa v zvezi s tem vrašanjem. Mi smo se že s samoupravnim sporazumom o osnovah plana 1976—1980 v občinski zdravstveni skupnosti, občinski skupščini in združenem delu dogovorili, kako bomo dogradili zdravstveno rehabilitacijski center v Topolšici, ki pomeni novo vejo gospodarstva za ustvarjanje družbenega proizvoda. Dogovorili smo se tudi, kako bomo uredili bolnišnični del Topolšice in osnovno zdravstveno službo v občini. Zadnje čase vlagamo tudi velike napore, za uskladitev v obeh regionalnih zdravstvenih službah. Ali še bolj konkretno, da se uredijo odnosi med bolnišnicama Slovenj Gradec in Celje. Menim, da bi morali „presekati“ in se v čimkrajšem času dogovoriti kaj, kdaj, kako, kdo mora kaj storiti.“

Rad bi povedal tudi nekaj svojih misli glede nadaljnega razvoja Tovarne usnja Šoštanj. Prepričan sem, da potrebujemo to organizacijo združenega dela tudi v bodoče kot kreativnega nosilca. Vendar tako, da si pridobi nov proizvodni program, ki bo postopoma ukinjal doseđanje proizvodnje in oblikoval poleg dobrih rezultatov tudi celovito zunanjo podobo življenja in delovanja delavcev vključno s spremembo infrastrukture in urbane podobe tega dela Šoštanj. Vse to pa, menim, da lahko dosežejo, če se bodo vključile v iskanje za dosego takega cilja poleg Industrije usnja Vrhnika, katere tozdr je tovarna usnja Šoštanj, same šoštanjske tovarne tudi organizacije združenega dela in ostali dejavniki v naši občini. Želimo, da bi se reševanja tega vprašanja lotili takoj v naslednjem letu.“

Mnogo bi še lahko govoril, kaj smo že naredili in kaj nas še čaka. Posebno mesto bi si zaslužilo tudi dobro sodelovanje s sosednjimi občinami, zlasti z mozirsko, nadaljnji razvoj drobnega gospodarstva in o nadaljnjem razvoju sploh. Pa tudi o solidarnosti, katero smo tudi v tem letu velikokrat izpričali v občini. Mnogo je oblik solidarnosti. Vseh je nemogoče naštet. Vendar mislim, da je treba solidarnost neprestano gojiti, saj plemeniti naša dejanja in ustvarjanja.“

Tovariš predsednik, kaj menite o mladih v naši občini?

Med nekaterimi ljudmi je prisotna misel, češ da mladi ne sodelujejo in da nočejo sodelovati v družbenopolitičnem življenju, da se nagibajo lažjim oblikam življenja. Vendar temu ni tako, še zlasti, če se mladina zavestno in samostojno odloča skupaj z ostalimi družbenopolitičnimi dejavniki za lastne programe dela. To najbolje potrjujejo rezultati: sodelovanje mladih pri izgradnji vodovoda v Zavodnjah, Pesju, pri ostalih delovnih akcijah v Pesju pa ne nazadnje tudi njihovo uspešno delo na zveznih mladinskih delovnih akcijah.“

Pogostokrat slišimo, da v Velenju mladi nimajo kam!?

„To je deloma res, deloma ne. Gre za to, kakšne akcije oziroma programi so mišljeni. Imamo veliko interesnih prostorov, ki so namenjeni tudi za vzporedno dejavnost od praktičnega dela (RSC) do kulture in telesne kulture, raznih krožkov in klubov, folklore, kvalitetnih pevskih zborov. Pomembna pridobitev je nov dom Rudarskega šolskega centra, ki je dobra osnova ne le za celovitost najrazličnejših oblik izražanja mladega človeka na samem RSC, ampak je velikega pomena za celo občino pa tudi izven nje.“

Pogostokrat je slišati, da se mladi v Velenju nimajo kje zbirati, da nimajo svojega prostora ali mladinskega doma?

„To je res, vendar menim, da ga lahko pridobimo le s skupnimi prizadevanji vse mladine in vseh drugih. Vendar moramo upoštevati dogovorjeni red, saj vraga naenkrat ne „prenese“ izredno dinamična rast v občini. Vse večje število prebivalcev, število zaposlenih neprestano terja reševanje velikih problemov, zaradi tega pa se mora

Franjo Kljun, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje

odlagati gradnjo objektov kot so na primer tudi prostori za mladino.

K vsemu temu želimo reči še naslednje. Bodoči dinamičen razvoj je možen le, če bomo delali z rami ob rami od najmlajših do najstarejših, če bomo razumeli razmišljanja in prizadevanja mladih in če bodo mladi razumeli razmišljanja in prizadevanja starejših. Skratka, če bomo z dogovarjanjem in enotno akcijo premostili naravne razlike, ki so vedno prisotne med starejšimi in mladimi sploh.“

Kaj pričakujete od leta 1979?

„Iskreno rečeno — pričakujem zelo veliko. Občani in delovni ljudje smo vsa povojna leta dosegali lepe rezultate na vseh področjih ustvarjanja in prepičan sem, da bo temu tako tudi v prihodnje. V tem pa bomo uspeli le, če bomo vedno pravočasno poenotili naše načrte v organizacijah združenega dela, in interesnih skupnostih, krajevnih skupnostih, občinski skupščini. Vse to nam omogoča delegatski sistem, saj ubira bližnjice pa čeprav so le-te mnogokrat strme in kamnite.

Ob koncu bi se rad zahvalil vsem posameznikom in organizacijam za spodbudne misli in želje, ki so jih izrazili tako izvršnemu svetu kot meni ob novem letu.

Želim, da bi tudi v prihodnjem letu ustvarjali v miru, slogi, polni radosti in veselja. Tako cicibani v otroških vrtcih, pionirji in mladinci v šolah, študentje, delavci v svoji organizaciji združenega dela in krajanji v krajevnih skupnostih. Želim pa si tudi, da bi se v našem mladem mestu vrnili k takšnemu odnosu do okolja, narave in čistoče kot smo ga že imeli.

Vsem občanom in delovnim ljudem želimo zadovoljno in uspehov polno leto 1979.“

Tovariš predsednik, za pogovor najlepša hvala.

Zagotovljena višja raven

Tone Vrhovnik, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje: „V minulem letu smo v naši občini dosegli nekaj zavidljivih uspehov, ki skupaj z ugotovljenimi slabostmi opredeljujejo naše bodoče naloge.“

Gospodarstvo mozirske občine se že dolga leta spopada s nekaterimi neskladji, ki zavirajo hitrejši razvoj in tem nalogam zato vedno znova namenjajo veliko mero pozornosti. „V minulem letu smo v mozirski občini na področju gospodarstva predvsem želeli nadoknaditi zamujeno pri uresničevanju srednjeročnega načrta. Zvesti osnovnim usmeritvam smo hitrejši razvoj želeli spodbuditi z nekaterimi večjimi vlaganji in v posameznih dejavnostih tudi z organizacijskimi spremembami. Slednje so zlasti pomembne v primeru nazarske lesne industrije in rekreacijsko turističnega centra na Golteh. Obema se s tem nedvomno obetajo veliko lepši časi. Večjih vlaganj so se lotili prav tako v lesni industriji in poleg tega še v Elkroju in v Kovinarstvu na Ljubnem.“

Kateri so temeljni cilji, ki jih z novimi vlaganji želite doseči?

„Vsem naložbam je skupna usmeritev v višjo stopnjo predelave surovine, saj nas pretežno primarna proizvodnja pesti že dalj časa. Tehnološko bolj zahtevno delo bo nujno vplivalo na rentabilnost in akumulativno sposobnost našega gospodarstva, ki v zadnjih letih peša. Za nas seveda to pomeni predvsem kakovostni prehod, ne zgolj količinski.“

Omenili ste industrijo, kaj pa druge gospodarske dejavnosti?

„Pri teh je turizem nedvomno na prvem mestu. Prav na tem področju so možnosti neprimerno večje od doseženega in prav tu smo lahko bolj malo zadovoljni. Uspehov seveda ne manjka, zlasti v minulem letu ne. Kmečki turizem z velikimi koraki stopa po zelo obetavni razvojni poti, zimskemu in rekreacijskemu turizmu je prav ob koncu leta krenilo na bolje, zlasti velik delež pa sta k odpiranju doline navzven prispevala Loka pod Raduho in na prvem mestu Savinjski gaj v Mozirju. Vse te dosežke bo treba v prihodnjem obdobju ovrednotiti in turizmu zagotoviti tisto vlogo, ki bi jo že zdavnaj moral imeti. S premišljeno akcijo bomo morali na letošnjih osnovah delati naprej in prav nastopajoče leto bo zato še zlasti pomembno.“

Turizem zagotovo ni dejavnost sama zase in ga dopolnjujejo še druge, trgovina naprimer.

„To drži in tega se tudi v celoti zavedamo, čeprav smo morda pri razreševanju tega problema preveč odlašali. V uste nam je lahko dejstvo, da smo ga le razrešili. Nismo se usmerili le na ozko področje zadovoljevanja potrošnikov, problem trgovske mreže želimo rešiti celovito, spodbuja naj tudi razvoj drugih dejavnosti in naj hkrati prispeva svoj delež k obogatitvi turistične ponudbe Gornje Svinjske doline. Nova blagovnica v Mozirju bo nedvomno to uspela, vsi dogovori pa kažejo na to, da bo problem ustreznega in tako željenega objekta rešen tudi v Solčavi.“

Anton Vrhovnik, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje

V Gornji Savinjski dolini so v minulem letu dosegli nekaj zavidljivih uspehov na različnih področjih, otepali so se tudi z vrsto težav, katerih korenine segajo v preteklost in si zadali številne nove naloge. Navada je že, da ob različnih prelomnicah potegnemo črto pod doseženim in pod njo zapišemo vse kar bi še morali postoriti. O tem in še o marsičem drugem je tekla beseda s predsednikom izvršnega sveta skupščine občine Mozirje Tonetoom Vrhovnikom.

Nalog torej ne manjka tudi na drugih področjih, ne le v gospodarstvu.

„Prav gotovo je enako pomembna družbena nadgradnja. V naši dolini se spopadamo s specifičnim problemom na področju družbenih dejavnosti. Malo prebivalcev na obsežnem prostoru terja pri vsaki akciji veliko dodatnih naporov. Uspehov navzlec temu ne manjka. Letos smo opravili marsikaj pomembnega. Največ bomo dosegli z uresničitvijo novega referendumskega programa s katerim bomo v veliki meri izboljšali stanje na področju šolstva in zdravstva, krepko pa bomo posegli tudi v komunalno urejenost. Slednjemu služi tudi nedavni paket odlokov.“

Doseženi uspehi in ugotovljene pomanjkljivosti seveda opredeljujejo nadaljnje naloge.

„Dejal sem že, da je letos naše gospodarstvo krenilo na bolj obetavno razvojno pot in prehod na višjo stopnjo predelave surovin se nam bo zagotovo obrestoval. Ob predelovalni industriji bo večji razmah doživel tudi terciarni sektor. Prvi otipljivi rezultati letošnjih dosežkov bodo vidni že v nastopajočem letu, še več pa jih bomo seveda dosegli v naslednjem srednjeročnem obdobju. V letu 1979 bomo zato morali veliko dela nameniti sestavljanju srednjeročnega načrta za naslednje obdobje in prav tako izdelavi prostorskega načrta, ki je bistvenega pomena za nadaljnji razvoj mozirske občine. Med drugimi stalnimi nalogami so seveda v ospredju kadri in načrtna skrb zanje. Lotili smo se dolgoročnega načrtovanja in pri tem moramo dati veliko več veljave mladim. Ne le na papirju kot mnogokrat do sedaj. Le tako bomo resnično lahko uresničili dogovorjene načrte, ki jim zahtevnosti ne manjka.“

JANEZ PLESNIK

Sele kakšnih 160 let je minilo odkar se je razmahnil v svetu alpinizem in so prvi pogumni možje stopili v stene tisočletnih očiakov. Le nekaj sto let, odkar se je človek znebil srhljivega občutka, da s svojim raziskovanjem višav sega v kraljestvo bogov, ki lahko za vekomaj ugasnejo njegovo bit in ga vržejo v brezmejno globoke prepade, smrt in pozabo.

Glas v prvih uspehih, prvih neverjetnih podvigih, je kaj hitro obšel svet in alpinizem je postajal iz leta v leto bolj popularen, bolj vsakdanji šport.

Vrhovi so padali, v stene pa so drzni možje in zene risali različne smeri.

Slu po novem, neraziskanem, po opojnem dihu gora, po globokem prijateljstvu, po nevarnosti, po tisočletni odmaknjenosti, skrivnostnem šepetanju vrhov, odsevu sonca, globokem grmenju plazov, po stoični umirjenosti, po drugačnem, skrivnostnem svetu, je neprestano vabila v gore nove in nove ljudi.

V steni Sfinge

A ni bilo vedno smehljaja ob vrnitvi, včasih niti ni bilo vrnitve. Neme gore so terjale svoje žrtve. Nепреvidnost, slabost, morda kamen, plaz, premraženost ali izčrpanost in človek je omahnil v skale, v ničevost, v prah. Ostal pa je v srcih prijateljev, nosili so ga s sabo, hudo jim je bilo. Gore pa so kljub temu ostale njihove, drage in domače, in so jih kljub njihovi trenutni surovosti neskončno ljubili.

Tako iz leta v leto iz desetletja v desetletje. Danes na robu 20. stoletja, stoletja sodobne tehnike, razvitih komunikacij, satelitov in avionov se človek, čeprav bolj opremljen, še vedno prvobitno spopada z naravo v stenah bolj ali manj mogočnih gora.

Odmaknjen od mestnega vrveža, smoda, vsakdanjih skrbi, v višavah zagrizeno išče kanček opore, stojišče, razpoko in čeprav tako droban, prepuščen silam narave, med večnim BITI ALI NE BITI največkrat zmaga.

RAZVOJ ŠALEŠKEGA ALPINISTIČNEGA ODSEKA

Leta 1960 je bil na pobudo nekaterih prizadevnih članov PD Šoštanj ustanovljen Alpinistični odsek Šoštanj. V njem je bilo tedaj včlanjenih le malo članov. Začetne težave so bile precejšnje, ker na tem področju alpinizem ni imel tradicije. Bile so težave z opremo, ki jo je bilo takrat zelo težko dobiti. Osnovno opremo je nabavilo PD Šoštanj, veliko opreme pa so si alpinisti izdelovali kar sami.

V naslednjih letih se je začel AO Šoštanj širiti in pridobivati simpatizerje na širšem področju Šaleške doline in se preimenoval v Šaleški alpinistični odsek. V vrste odseka se je kmalu vključila vrsta mladih nadarjenih ljubiteljev gora in prvi uspehi so bili vidni že v letu 1964. Obiskali so Centralne Alpe, Dolomite, Kavkaz in tam preplezali vrsto zelo težkih sten. Seveda pa so bili aktivni tudi v domačih gorah, Kamniških, Julijskih Alpah, Paklenici. Takratno vodstvo odseka si je prizadevalo vzgojiti čimveč mladih kadrov, kajti le tu so videli prihodnost odseka. Uspeh ni izostal. Leta 1969 sta namreč Dušan Kukovec in Janez Resnik kot prva Jugoslovana preplezala slovito severno steno Eigerja. V naslednjem letu je Šaleški alpinistični odsek skupaj s celjskim in koroškim odsekom organiziral prvo slovensko alpinistično odpravo na Norveško v pogorje Trolltind, ki jo je vodil takratni načelnik Dušan Kukovec. V prepadni 1400 meterski steni Trolltinda sta mlada, dobra plezalca Ivč Kotnik in Franc Verko preplezala dve zelo težki smeri. S štirimi bivaki sta opravila 5 ponovitev Angleške smeri, preplezala pa sta prvo slovensko prvenstveno smer v tem delu Evrope, to je južni steni Romsdalschorna. Leta 1971 so bili štirje člani zopet pod severno steno Eigerja, z namenom da preplezajo Japonsko

Med vrhovi z ljubeznijo

direttissimo. Zaradi izredno slabega vremena in objektivnih nevarnosti (Eiger po tem slovi) so se morali s sredine stene umakniti.

Zelo velik uspeh, ne samo v jugoslovanskem, temveč tudi svetovnem merilu pa je bil dosežen leta 1973, ko sta Ivč Kotnik in Franc Verko v sedmih dneh opravila prvo ponovitev Japonske direttissime v Eigerju. Naj omenimo da so Japonci porabili za to smer mesec dni.

Naslednje leto so bili šaleški alpinisti zelo uspešni v pogorju Kavkaza, dosegli so 5633 m visok vrh Elburusa, preplezali pa so tudi Pik Ščurovsky in Čatin Tau.

Nov velik uspeh je leta 1975 dosegel Ivč Kotnik, ki se je kot udeleženec Jugoslovanske himalajske alpinistične odprave povzpela na 8481 m visok Makalu in naslednje leto preplezal severno steno Materhorna. Letošnje leto je bilo za alpiniste odseka nad vse uspešno. Mišo Čulak je bil udeleženec celjske alpinistične odprave v Ande in skupaj z alpinisti iz Celja opravil prvo ponovitev Angleško-italijanske smeri v Huascaranu. Ivč Kotnik in Ivo Avberšek sta preplezala severno steno Druja v Centralnih Alpah. Opravili pa so tudi vrsto težkih zimskih in letnih ponovitev v domačih gorah. Trije alpinisti odseka so kategorizirani v mednarodni oziroma republiški razred.

Velika želja odseka je, da bi v prihodnjih letih organiziral, skupaj z drugimi odseki na Koroško-Štajerskem področju, odpravo v tuje gorstvo. Treba bo veliko delati, in si zagotoviti potrebna sredstva.

V vrstah odseka je sedaj vrsta mladih nadarjenih in zagnanih alpinistov, ki bodo s trudom dosegli enake in morda še večje uspehe v domačem in tujem gorstvu.

TRI GENERACIJE DUŠAN KUKOVEC – DEDI

Rodil sem se v Gradišču v Slovenskih Gorah pred polnimi petdesetimi leti. Moje spoznavanje s planinami, z gorami pa sega šele v leto 1964, ko sem prvič stopil v hribe v vzponu na Ojstrico. To pa še ni bil alpinizem. Obrnilo se je še celih osem let predno sem se začel samorastniško uvajati v to čudovito vejo planinstva. Leta 1957 so me pozimi pri vzponu v Savinjskih Alpah opazili člani celjskega alpinističnega odseka in me pritegnili v svoje vrste. To je bilo prav gotovo prelomno leto, ki je bistveno vplivalo na moj nadaljnji alpinističen razvoj. Spominjam se, da sem svoje znanje že dve leti kasneje preizkusil v vzponu na Meterhorn. Z Igorjem Svetom, ki je bil moj soplezalec sva morala ilegalno preko italijansko švicarske meje ker nisva dobila vize.

Kukovec Dušan

Za vzpon na tega gorskega očaka sem se pozimi pripravil doma in med pripravami dvakrat prečil Savinjske Alpe kar je še danes precejšen podvig.

Leta 1961 sem prišel v Velenje, kjer sem bil eden od sotvorcev šaleškega alpinističnega odseka.

Človek, ki je aktiven alpinist dvajset let, se prav gotovo lahko pohvali s številnimi vzponi. Tudi jaz sem jih opravil veliko. Morda bi omenil le severno steno Križevnika, kjer je začrtanih sedem novih prvenstvenih smeri. Bil sem na Montblancu, v Pogorju Trolltind na Norveškem in na Kavkazu. Najbolj vesel pa sem bil, ko sva z Janezom Resnikom kot prva Jugoslovana preplezala severno steno Eigerja.

V hribe sem vedno rad jemal mlade ljudi, ki sem jim svetloval in jih učil. Mladi član mora poslušati starejšega, mora po vrsti, po težavnosti opraviti vzpone. Le tako je dovolj pripravljen, pravilno poučen. Gore niso nevarne, če znaš pravilno oceniti svoje sposobnosti, svoje možno-

sti in se ne prepuščaš slučajnosti nebrzdani predrznosti ali junačenju. Mene je vedno bolj strah ceste kakor mogočnih planin. Seveda vsakdo kljub velikemu trudu ne more postati alpinist. Potreben je tudi kanček prirojenih lastnosti.

Kaj me vabi v planine? Kadar človek zre v gore se mu zdijo enkratne veličastne. In ko stopiš nanje si tako svoboden, na enkrat prost vseh skrbi in problemov. Pustil si jih nekje v dolini in ko se vrneš domov gledaš nanje z drugačnimi očmi. In tovarištvu! To je med alpinisti tako nerazdvojljivo, toplo, nepozabno.

Sedaj, ko sem že nekoliko v letih, me je pričelo zanimati tudi jadrnanje in splavarjenje. Tako me je izredno pritegnil kanjon Tare, ki je dolg okoli 140 kilometrov in skoraj povsod kilometer globok. Letos sem že tretjič skupno s prijatelji napravil splav in se spustil po reki. Izredno zanimivo je bilo in zato gotovo ne zadnje.

JANEZ KOTNIK – IVČ

Prvi koraki v hribe so bili s starši, z mamo, ki me je peljala na okoliške planine. Tu sem prvič gledal proti Raduhi, Ojstrici in belim vrhovom, ki jim nisem vedel imena. Ob vpisu na RSC sem se vpisal tudi v alpinističen odsek, oziroma na tečaj, ki so ga za začetnike leta 1967 organizirali naši alpinisti. To je bila moja prva resna pot v hribe, opravil pa sem jo celo pozimi. Še zelo dobro se spominjam, kako smo pozno zvečer prispeli v Logarsko dolino in kako sem gledal z luno ožarjene vrhove. Takrat mi sploh ni bilo umljivo, kako je možno priti k njim.

Ivč Kotnik

Tu sem spoznal tudi svoje prve mentorje, predvsem Dušana Kukovca in Petra Ficka. Tu sem doživel tudi prve težke trenutke v hribih. Moral sem se navezati na vrh, moral sem se spuščati preko prepadne stene. Sklenil sem, da me hribi ne vidijo nikoli več, da ne bom nikoli več plezal. Toda že na povratku sem ta sklep preklical.

Nadaljnja pot me je vodila predvsem po domačih stenah in kmalu sem doživel prvi padec, ne moj, ampak soplezalčev. Padec je bil dolg več kot dvajset metrov in le majhen klin je preprečil najhujše.

Alpinistično udejstvovanje me je kasneje privedlo tudi med člane prve slovenske alpinistične odprave v Trolltind na Norveškem, kjer sem preplezal dve zelo težki smeri. Ena je bila celo prvenstvena in tu sem tudi prvič izven meja reprezentiral slovenski alpinizem.

Kasneje je prišel prvi poizkus preplezati slovito japonsko Direllisimo v Eigerju, ki pa žal ni uspel. Tu sem pravzaprav šele dodobra spoznal drugo grozljivejšo stran gora. Kljub temu sem čez nekaj časa poizkusil drugič in v navezi s Francom Verkom po sedmih dneh velikih naporov uspel. Sam nisem mogel verjeti, da lahko zdržim toliko.

Udeležil sem se tudi ene izmed jugoslovanskih odprav na Kavkaz, kjer smo preplezali nekaj izredno težkih smeri, vendar pa je huda nesreča skalila naš končni uspeh. Tu sem izgubil štiri prijatelje, štiri dobre alpiniste. Po tej nesreči sem se za nekaj časa poslovil od gora. Ta udarec sem moral preboleti.

Leta 1975 pa je prišel Makalu, ki je bi preveč vabljev, da bi ga zamudil. Bil sem na njegovem vrhu.

Po odsluženju vojaškega roka sem uspel še v severni steni Matterhorna. Seveda pa sem med tem časom preplezal tudi veliko domačih sten. Nekajkrat so me premamili tudi Dolomiti.

Letos sem še enkrat doživel temno plat gora severni steni Druja. Tudi tokrat smo zmagali.

V naslednjem letu stoji pred mano „najvišji problem v moji alpinistični karieri – zahodni greben Mont Everesta. Izbran sem v JAH (jugoslovanska alpinistična himalajska odprava). Ker je to še nepreplezana smer velike dolžine težavnostne stopnje so tudi priprave nanjo zelo naporne in jemljejo človeku precej časa. Upam da bomo nagrajeni z vrhom.

IVAN AVBERŠEK – HANZ

Že v osnovni šoli so me začele privlačiti planine. Prve poti so me vodile po Pohorju, Kamniških Alpah, Karavankah in Julijskih Alpah sem hodil po poteh transverzale. Ves čas pa bila moja velika skrta želja, plezanje. To beseda alpinist mi je pomenila nekaj več, nekaj kar sam nisem bil sposoben.

Kljub temu sem se leta 1974 v Raduhi prvi poizkusil s steno. To je bilo „divje plezanje“, k pravimo v alpinističnem žargonu. Leta 1975 se sem vključil v Šaleški alpinistični odsek ter tam spoznal stare prekaljene alpiniste, ki so me veliko naučili, največ pa so mi vendar nudili hribi sam. Pri tem mi je pomagalo tudi to, da sem skoraj vedno plezal prvi v navezi.

Ivo Avberšek

Dobro se še spominjam prvega strahu po steno. Toda kasneje to mine in človek misli le težave in probleme s katerimi se srečuje na strmini. Po vsakem uspešnem vzponu pa prevzame neizmerna sreča. Od vzpona do vzpona sem hotel več in skoraj ni bilo prostega dne, ne bi bil v hribih. Plezal sem v Kamniških Alpah v Julijcih, v Paklenici. Moj prvi zelo težak vzpon pa je bil Aschenbrener v severni steni Travnik. Tu sem prvič plezal z Ivčem.

Za več kot leto sem se moral nato posloviti od hribov ker sem moral na odsluženje vojaškega roka. Toda tudi v tem času sem se veliko ukvarjal s športom in nabiral kondicijo za moje nadaljnje alpinistično udejstvovanje. Po odsluženju doma vini sem v dobrem letu preplezal okoli 70 smer od tega pa vsaj pol najtežje težavnostne stopnje. Največ sem plezal z Ivčem in se od njega tudi veliko naučil. Vanj imam tudi neizmerno zaupanje. Kadar je namreč človek v navezi, je zila po kateri se pretaka življenje in v najhujših trenutkih šele prav spozna prijatelja.

Ko sva spomladi plezala v steni Kleka, en najtežjih smeri, je imel Ivč smolo in je padel. Obdržal sem ga. Nikoli ne bom pozabil trenutka na vrhu, ko sva se po naporu tako prijateljsko objela.

V severni steni Druja sem imel jaz takšno smolo. V najhujšem neurju med grmenjem bliski sem bil nepreviden in zdrsnil. Še sedaj imam pred očmi Ivča, ki se je krčevito pripravil da bi me obdržal. Na srečo me je ustavila polna objela.

Poleg Druja sem preplezal precej težkih smeri. Med njimi nekatere prve ponovitve in dve prvenstveni. Omenil bi le smer Raz mojstranik veveric v Stingi v severni steni Triglava ter Križevniku drugo ponovitev Ruske smeri, centralne smeri in ponovitev spominske smeri Janez Resnika, po mojem mišljenju ena najtežjih in najlepših smeri v Kamniških Alpah. Letos pa sem poleg tega v severni steni male Raduhe preplezal dve prvenstveni smeri.

Velikokrat se sprašujem zakaj plezam? Toda to je takšen užitek, ki ga je težko opisati. Človek spoznava sebe in preizkuša svoje psihofizične moči. Po vsakem vzponu sem bogatejši za doživetje več.

Prvi trenutek, ko dosežeš cilj je, da si bil uspešen in so se končali napori, vse ostalo, vse lepo pa pride šele kasneje. Takrat se ti že plete nove želje, nova hotenja.

Tudi v prihodnje želim nadaljevati svoj alpinistično pot. Rad bi spoznal tuja gorstva morda celo Himalajo. Marsičemu se mora človek odreči za dosego takšnih ciljev.

BORIS ZAKOŠE
IVAN AVBERŠEK

Mustafa Topčič in Jože Aljaž (od leve proti desni)

Vsi smo si enaki

Težavnost rudarskega poklica zahteva tudi izredno dobro organizirano reševalno četo. In kdo so ti pogumni, požrtvovalni ljudje, za katere je značilna velika odgovornost, solidarnost, zavest; ljudje, ki ne razmišljajo o svojem življenju, kadar je treba reševati sotovariša, kadar je treba reševati imovino. Odgovor na ta zastavljena vprašanja smo dobili v prostorih jamske reševalne čete na novem jašku v Prelogah, kjer so bili naši sogovorniki Slavko Janežič, ki je kot predsednik kolegijskega poslovodnega organa vodja čete po funkciji, njegov pomočnik Jože Aljaž, vodji skupin Franc Avberšek in Mustafa Topčič ter dva člana čete Franc Koci in Jože Pikel.

Slavko Janežič in Franc Avberšek (od leve proti desni)

„Vsaka rudarska organizacija mora imeti organizirano reševalno četo in to tako, da lahko najhitreje in najbolj učinkovito posreduje v vsakem primeru, če je to potrebno,“ je začel pripovedovati Slavko Janežič. „Naša reševalna četa ima 13 članov s tehničnim osebjem, od tega jih je 52 sposobnih da lahko v vsakem trenutku prevzamejo odgovorno delo z aparati. Reševalna četa je razdeljena na operativne skupine, ki imajo svoje vode, v vodih pa so ekipe. Operativne grupe so organizirane po področjih, v katerih delajo; to so Preloge, Pesje in Škale, vodi pa so organizirani po tretjinah.“

Vod sestavlja v glavnem tehnično osebje, ki označena jamo, vodje ekip pa so sposobni starejši reševalci. Seveda ima reševalna četa na voljo najodobnejšo opremo.“

— Kdo so člani reševalne čete?

„Po predpisih morajo biti člani reševalne čete vse tehnično osebje, ne glede na to, če je zdravstveno sposobno. Če ni, morajo sodelovati v tehničnih službah. Aktivni člani pa so samo zdravstveno sposobni ljudje. Dvakrat na leto morajo biti preizkušeni. To so sposobni kvalificirani strojni, električarji ali drugi, ki ne smejo biti starejši od 45 let. Lahko bi rekli, da je moštvo jamske reševalne čete „elita“ rudarjev, da so to najbolj sposobni in tudi najbolj požrtvovalni ljudje.“

JOŽE PIKEL:

je pri reševalni ekipi od leta 1975. Povedal je, da ga je zanimalo delo reševalcev, zato je želel postati član. Pravi da mu ni žal, čeprav zahteva izredno fizično sposobnost.

In kaj občuti reševalec, ko rešuje sotovariša?

„Želi si, da bi čimprej prišel do njega, da bi ga našel živega. V tistem trenutku je to edina misel, o drugih stvareh v takšnem trenutku nimam časa razmišljati, tudi o strahu ne. Čeprav sem že sodeloval v stvarnem reševanju, nisem razmišljal o usodi svojega življenja v tistem trenutku, saj smo dobro opremljeni in dobro pripravljene tako telesno kot psihično. Največjeza pomena je to, da je med nami kot do tistih, ki nam pripravljajo aparate: veliko zaupanje.“

Vemo, da je že sam rudarski poklic zelo težaven pa tudi nevaren. Še nevarnejše pa je delo reševalcev, saj v primeru nesreče, izpostavljajo svoje življenje. Kako pridobivate člane za reševalno četo?

„Ni težko, dobiti ljudi za delo v reševalni četi,“ je odgovoril Slavko Janežič. „Težje je dobiti zares zdrave ljudi.“

„Kot zanimivost k temu naj dodam,“ se je vključil v pogovor Jože Aljaž, „da jih je lani od nekaj več kot 120 prijavljenih le 27 naredilo končni izpit.“

Vsak, ki želi biti član reševalne čete, mora najprej narediti teoretični in praktični izpit. Šele, ko to opravi, je sprejet v četo. Nato mora biti najmanj enkrat na mesec na rednih vajah, kjer obnavlja znanje, fizično kondicijo, predvsem pa je pomembno delo z aparati. Vaje imajo člani reševalne čete običajno ob nedeljah dopoldne. To pomeni dodatno odrekanje, saj se je treba pri vsem tem težakem rudarskem delu odreči še eni prosti nedelji. Zato je treba imeti kar precejšnjo voljo in seveda srce za to. Vaje trajajo šest ur. Razdeljene so tako, da enkrat obnavljajo teoretični del, nato praktični del. Seveda skrbijo za to, da vsak reševalec med letom opravi predpisano število ur pod aparatom, da je sposoben nato ukrepati v morebitni pravi situaciji. Da je takšen postopek pravilen, je dokazala tudi pri zadnji akciji julija letos, ki je zahtevala izredno veliko dela pod aparati, torej v najtežjih pogojih. Vsi člani čete so izpolnili vse postavljene naloge in dokazali svojo dobro usposobljenost.

Vse to so osnovne lastnosti, ki jih mora imeti dober reševalec. Veliko je odrekovanja, požrtvovalnosti in rudarske zavesti, ko se spopadajo z ognjem, plini v jami, ko rešujejo sotovariša imovino. Med njimi ni razlike, ko gre za vprašanje odgovornosti. „Reševalci smo vsi enaki,“ pravi Franc Avberšek. „Ni razlike med tistim, ki je na rednem delu, na primer, na nekem položaju in tistim ki takšnega položaja nima. Glavna naloga uvežbanosti čete — le-to skušamo doseči do čimvečjega nivoja — je, da reševalci nastopajo kot celota. Zavedati se moramo, da še tako dobro opremljen reševalec sam ne predstavlja praktično nič. Šele takrat, ko je to ekipa sposobnih petih reševalcev, lahko resnično nastopa in resno posreduje v kakršnekoli primeru. Delo na vajah poteka tako, da smo reševalci, potem ko nastopamo v resničnih akcijah, kar najbolje pripravljene, da lahko drug drugemu zaupamo, in da je ekipa tako izurjena, da ne rabi pomoči zase, ampak da lahko vso energijo porabi za reševanje sotovarišev ali imovine.“

Zato na vajah namenjamo veliko pozornost nameščanju aparatov in opreme, ki jo potrebuje reševalec ali ekipa kot celota, tako da v primeru

nevarnosti, ko odločajo sekunde, ne razmišljamo ali je aparat pravilno nameščen, ali je resnično vse pripravljeno za resno akcijo. Zavedati se moramo namreč, da ekipa v resni akciji nastopa v zaplinitenem območju, kjer skorajda ni kisika, da so tam nevarni plini, ogenj. V takšnem trenutku res ne moreš razmišljati o sami opremi. Zato je stopnja izurjenosti takšna, da določena opravila nameščenost aparatov ip. obravljamo že avtomatično. Kljub temu pa tisti člani, ki ne nastopajo kot operativni, nadzorujejo vsakega posameznika ali opravlja delo res tako, da ne bi prišlo do morebitne napake. Reševalci pa tudi popolnoma zaupamo našim strokovnim službam, ki pripravljajo aparate, katere redno pregledujejo, preizkušajo, tako da nikoli ne razmišljamo o tem, da bi bil aparat slabo pripravljen. Ko namestimo aparat, smo prepričani, da je vse v redu in smo pripravljene na stvarno situacijo.

Kaj je za reševalca beseda strah?

„Mladi reševalci so na prvih vajah zelo nervozni, morda celo nezaupljivi do aparatov“, je dejal Mustafa Topčič. Toda z večjim številom vaj to mine in na osebni strah sloh ne pomislijo več. Pri reševalcih obstaja strah, toda tedaj, ko gremo reševati sotovariše v jami in ko ne vemo ali jih bomo našli še žive ali ne. Čeprav reševalci svoje delo opravljajo zelo hitro, se včasih zgodi, da pridemo prepozno, kajti vedeti moramo, da je v jami narava pogosto hitrejša od ljudi.“

„Kadar nastopamo v stvarnem položaju, smo tako obremenjeni z reševanjem, da lahko razmišljamo o strahu šele takrat, ko je akcija že končana,“ je dodal Franc Avberšek in nadaljeval:

„Že precej časa sem vodja ekipe, in tudi že večkrat sodeloval kot vodja v resni akciji, vendar se doslej še ni zgodilo, da bi se kakšen član ekipe odnevedal akciji, kljub nevarnosti, ki nas vedno spremljajo, saj lahko že najmanjši nepravilen gib ali najmanjša napaka na aparatu povzroči že najhujše. Težko je opisati, kaj reševalec doživlja v trenutku, ko gre v akcijo. Prepričan pa sem, da je v tistem trenutku želja, da bi rešili sotovariše večja od strahu. In verjetno o strahu razmišljamo šele, potem ko je akcija že zaključena.“

„Mislim, da ne gre za strah,“ je pristavil Slavko Janežič, „ampak za nekakšno tesnobo, ker reševalec ne ve, kaj bo videl, kakšen bo uspeh akcije. Med zadnjo reševalno akcijo julija letos smo bili več kot 900 ur pod aparati, pa vendar ni bilo nikogar, ki bi bil rekel, da ne gre v jamo. Tudi pri družini doma se verjetno meša občutek ponosa, da je mož, sin član reševalne čete s tesnobo, kaj če se mu kaj naredi. Mislim, da tudi v takšnem trenutku prevlada zavest, da nekdo mora pomagati bližnjemu, in če je kje ta pomoč, soodgovornost potrebna, potem je to gotovo v rudarstvu.“

Da bi lahko reševalci kar najhitreje prišli na kraj nesreče, imajo v jami na posameznih območ-

jih v tako imenovanih reševalnih bazah razporejene aparate z opremo za eno ekipo. Reševalci, ki so zaposleni v eni izmeni, in ki med prvimi zvedo o morebitni nesreči, se skupno s tovariši njihove ekipe zberejo v bazi, opremijo z aparati ter gredo v akcijo.

Prvi, ki stonijo v akcijo ob morebitni nesreči so torej reševalci, ki so takrat na delu. Poleg tega imajo 40 stanovanj, kjer živijo reševalci, opremljenih s signalnimi napravami in na znak iz rudnika zazvoni pri vsakem zvonec in seveda leti takoj vedo, da je v rudniku nekaj narobe in odhitijo od doma.

Počasnost del v zvezi z naneljavo telefonov na območju soseske Šalek–Gorica tudi pri njih povzroča nezadovoljstvo, saj se je veliko reševalcev preselilo v ta novi stanovanjski del, vendar imajo sedaj težave z njihovim obveščanjem.

Ostali rudarji, ki niso člani reševalne čete, z velikim ponosom gledajo na reševalce. Izredno cenijo in spoštujejo njihovo delo, saj se zavedajo, da se lahko zgodi, da bo prihodnjič pomagal prav njim. Kakšen odnos imajo do njih najbolj pove to, da se jim jih želi vsako leto izredno veliko priključiti. Njihovo delo pa ceni tudi družba. Za letošnjo nesebično požrtvovalno in humano delo jim je skupščina občine ob občinskem prazniku na slavnostni seji podelila eno najvišjih občinskih priznanj — srebrni grb občine Velenje. Posebno priznanje pa jim je podelil tudi kolektiv Rudarskega šolskega centra Velenje.

S. Vovk

FRANC KOCI:

Član čete sem že sedem let. Čeprav članstvo v njej terja dodatne obveznosti, sem vosem, da lahko s svojim delom koristim drugemu, čeprav si vsi želimo, da do nesreče ne bi nikoli prišlo.

Večkrat sem že sodeloval v stvarnih akcijah, tudi julija letos. Žal, življenj nismo mogli rešiti, smo pa preprečili veliko gmotno škodo.“

Kako v družini gledajo na delo reševalca?

„Prepričan sem, da z enakim ponosom, kot mi sami reševalci. Seveda so verjetno v skrbeh, ko vedo da je v jami na primer požar in da se spopadamo z njim. Toda menim, da je v takšnem trenutku zavest, da rešuje ljudi, močnejša od misli, da se tudi sam podajaš v nevarnost.“

Dimnikar, ki nosi srečo

Ali zgodba o dimnikarju, ki prime za gumb, kadar sreča drugega dimnikarja — Roman Potočnik že skoraj štiri desetletja čisti saje v Šaleški in Savinjski dolini ter drugod

Dimnikar že osemtrideset let — Roman Potočnik

Ni nas malo, ki ob vsakokratnem srečanju z dimnikarjem urno primemo za najbližji gumb in si zaprtih oči ponižno zaželimo, da bi se nam uresničila tačas najbolj vpjoča želja. Dimnikar prinaša srečo pa čeprav je črn in redki so, ki ne bi verjeli v resničnost tega prastarega rekla. Pravijo, da izvira še iz časov, ko so se pred mnogimi leti v Angliji, Franciji in drugod pojavili prvi možje sajasto črnih rok in obrazov, ki so čistili dimnike premožnejših hiš in dvorcev. Dimniki so v tistih časih predvsem na angleškem bili sila ozki in zato so tisti, ki so plezali vanje, da bi jih očistili, bili prav posebej „vzdrževani in negovani“, če so to hoteli opraviti. Zato jih je bilo zelo malo, srečanja z njimi pa silno redka. Kakorkoli že, še danes jih radi srečujemo in če resnično velja, da dimnikar nosi s sabo srečo, potem pač ni lepšega, kot da nam prekriža pot ob izteku starega v novo leto, ko je najprimemnejši čas, da smo polni različnih želja. Zato smo kar izzvali srečanje z njim in si, brez da bi prijeli za gumb, zaželeli, da bi si uspel utrgati vsaj urico časa za pomenek. Zimski čas jim namreč prinaša dela čez glavo in še več, zato od jutra do večera vihtijo omela in se trudijo ustreči vsem po najboljših močeh.

Le kdo ne pozna Romana Potočnika, dimnikarja, ki z vedno svežimi šalami trosi smeh in zbuja priljubljenost med mladimi in starimi? Osemtrideset let že skrbi za dimnike v naši dolini ter izven nje in v vsaki hiši najde prijatelja. Prav tako dolgo že živi v Metlečah pri Šoštanjju, sem pa ga je prineslo iz Buč na Kozjanskem. Še danes se živo spominja besed, ki so ga popeljale med dimnikarje.

„Ti si rojen za dimnikarja, ker tako spretno plezaš, mi je dejala neka tovarišica, ko me je videla na drevesu in nisem si dal dvakrat reči. Po njenem nasvetu sem s Kozjanskega odšel v Šoštanj in se začel učiti dimnikarstva pri mojstru Benu Fuksu. Bilo je leta 1941“, pripoveduje Roman Potočnik, ki je takrat imel komaj štiri najst let.

„S pravim dimnikarskim delom sem začel šele po vojni. Takrat je bilo seveda vse drugače. Še mojster ni imel kolesa, zato smo peščili iz kraja v kraj in marsikatero noč preživeli daleč od doma. Sicer pa je še danes treba včasih peščati. Na avtobusih je še mnogo šoferjev, ki odkimajo z glavo, ko hočem vstopiti kadar sem umazan od saj pri tem pa najbrž zgrabijo gumb in si nekaj zaželejo. No, je že tako. V teh letih sem se privadil na vse radosti in tegobe, ki jih prinaša ta poklic in moram priznati, da ga opravljam z velikim veseljem. Pravega delovnega časa ni, vedno smo umazani in zelo naporno je zlasti pozimi. Dimni-

kar mora biti zato zdrav in predvsem dobrih živcev, kajti opraviti ima z najrazličnejšimi ljudmi in zahtevami. Vedno sem se trudil ustreči prav vsem in upam, da sem uspel. Marsikdo pravi, da sedaj ne prinašamo več sreče ampak previsoke račune za dimnikarska opravila“, pravi Roman in se od srca nasmeje. Smeh mu skoraj ne izgine z ust. Niti takrat ne, ko se spominja tudi manj veselih trenutkov in nevarnosti, ki so mu stregle celo po življenju.

„Neprestano moramo biti skrajno previdni pri našem delu. Že nekajkrat sem imel srečo na primer z elektriko. Kljub temu pa nikdar nisem razmišljal, da bi se lotil česa drugega. Treba je imeti neomajno in dobro voljo. Zato sem ob napornem delu vedno našel časa tudi za zabavo in tega recepta se držim še danes. Zlasti rad sem se igral z otroki, ki so moji veliki prijatelji. Pravijo, da znam zelo dobro posnemati glasove različnih živali, seveda pa jih za šalo včasih tudi malo prestrašim, da so bolj pridni. Spominjam se, da so včasih po vaseh začeli lajati psi, ko sem prišel in otroci so takoj vedeli, da morajo ubogati in veliko jesti.“ Spet se njegova pripoved spremeni v sproščen smeh, nato pa se tema pogovora prevesi k dimnikarskim opravilom. Le-ta že dolgo niso več čiščenje dimnikov, štedilnikov in peči marveč še kaj drugega.

Plezanja po strehah je res vse manj, zato pa je vedno več čiščenja različnih kurilnih naprav v industrijskih objektih, zračnikov, merjenja plinavosti, savjivosti, temperatur in še kaj drugega. Včasih pa je v njihov delokrog sodilo še eno zanimivo opravilo. Na Silvestrovo so jih ljudje namreč vabili, da so jim domov ali na noveletne prireditve pršli voščit vse najlepše za leto, ki je prihajalo. Celo opolnoči „so si jih naročili“ in dimnikarji so se vselej radi odzvali vabilu. No, tudi to je že davno mimo in danes se za novo leto smehljajo le še s koledarjev in voščilnic.

„Za gube pa še vedno radi primejo, ko nas zagledajo in moram priznati, da tudi sam zgrabim zanj, kadar srečam stanovskega kolego. Glej ga dimnikarja pravim, sreča bo! Toda tudi sam jih bolj malo srečujem, ker smo res redki. Mladi ljudje se namreč nikakor nočejo odločiti za ta naporen poklic, v katerem bi morali biti kar naprej umazani, mnogi pa si po nekaj letih poiščejo drugo delo. Seveda pa smo tudi taki, ki bi še enkrat ubrali isto pot, saj je naš poklic kljub težavam v mnogočem tudi zelo zanimiv“, ugotavlja Roman Potočnik, ki kadar nima opraviti s sajami, najraje skrbi za svoj vrt in sadovnjak ali pa čita časopise ter seže po dobri knjigi. In kot se bere dobra knjiga, se napeto poslušajo tudi njegovi spomini, polni takih in drugačnih zgodb. Zgodba dimnikarja, ki že skoraj štiri desetletja z belim prijateljskim nasmehom na obrazu črnam od saj, prijazno trka na naša vrata. „Vsem, ki kurijo in ki ne kurijo kličem ob vstopu v novo leto velik srečno in naj se jim izpolni vse tisto, kar si zaželejo, kadar se srečajo z mano“, je pristavil Roman Potočnik in brž povedal še eno resnično zgodbo, ki potrjuje star izrek o dimnikarjih, ki nosijo srečo.

Nekoč se je družina veselih Šoštanjčanov s tovornjakom odpeljala na izlet. Ker so med potjo srečali dimnikarja ter poštarja in ker se je celo z njimi vozil dimnikar Roman, so seveda ugotovili, da se dan ne more končati drugače kot srečno. Že blizu doma pa je nekomu od popotnikov na odprtem kamionu veja drevesa, ki je stalo ob cesti, zbila z glave klobuk. Lastnik pokrivala se je najprej razhudil nad tem, da mu tudi dva dimnikarja nisa pomagala. Ko pa ga je Roman Potočnik spomnil na vse tisto, kar bi se lahko zgodilo, če bi veja udarila le nekaj centimetrov nižje, se mu je obraz razlezel v odobravojoč in presrečen nasmeh, ki so se ga hitro nalezli tudi drugi.

Pa naj še kdo kaj reče!

J. KRAJNC

Dve desetletji s torbo

Albin Rihar je poštar že enaindvajset let — Ob vseh prednostih in zlasti slabostih poklica ne bi nikoli menjal — Težave zimskih dni — „Presneti psi, nas poštarjev pa resnično nemarajo.“

Preko 30 kilogramov v torbi in še nekaj v rokah

Brez števila poklicev poznamo in prav toliko nam jih je slej ali prej na voljo. Izbiramo jih in se zanje odločamo, tako ali drugače. Na podlazi želja, ki izvirajo iz otroških sanjarjenj, na osnovi vpliva staršev, okolice, trenutne mode. Svetujejo nam izvedenci iz te stroke ali našo odločitev narekujejo potrebe, mimo davnih želja se znamo odločati za neosrečujočo donosnost, ali nas v to silijo potrebe.

Odločamo se torej hote in ne hote in celo povsem slučajno. Pri soočanju s stvarnostjo smo potem nemalokrat proti pričakovanjem srečni in nesrečni, spremenimo to in ono in se celo vdamo v usodo. Včasih opravi svoje kar navada, železna srajca so jo nekoč poimenovali, in ob dobrem zaslužku smo se sposobni prepričati, da smo uspešni in zadovoljni. V celoti so nam znane prednosti in ugodnosti vseh poklicev, razen našega lastnega, ki seveda kaj takšnega skoraj ne premore.

Jaz sem to in ti boš ono, zase pa vem: če bi bilo vedno lepo vreme (in če pri hišah ne bi imeli psov) bi bil zagotovo poštar. Kako lepo jim je in služba sama skrbi za njihovo zdravje. Še posebej v Gornji Savinjski dolini. Lepa narava in čist zrak sta odlično zdravilo za odhod v invalidsko, upokojenca po redni poti menda ne poznajo. Čudno, vse je v razumljivo nelogičnem nasprotju.

„In še res bo nekaj takega“, meni Albin RIHAR, pravi Lučan (in pravi poštar). „Dobri dve desetletji sem že poštar v Lučah in od prvega do današnjega dne sam. Ko sem vstopil v poštarški stan sem bil mlad in poln moči, pošiljk je bilo malo in delo je bilo zares prijetno. Na pošti v Lučah sva bila zaposlena dva in sva dva zaposlena še danes, dnevni „obrok“ je meril takrat 38 kilometrov in jih — av toliko meri še danes. Človek bi mislil, da se — nič spremenilo. Pa se je. Za dve desetletji starejši sem, za kolikokrat se je povečalo število pošiljk na dan, pa najbrž ne bi znal izračunati. Za mnogokrat vsekaror.“

Albina vodi pot vsak dan po Lučah (tudi te so se povečale), pa dobršen del poti ob Savinji proti Ljubnemu in proti Solčavi, za nameček mu ostane še Podvolovljek. Lepa dolina sicer, vendar dolga. Do višinskih kmetij na pobočjih Raduhe, Veže in drugi prostranih gora, se ne podaja. Predalčki na določenih mestih so mu zvesti pomočniki. Na dan našteje 38 kilometrov in ob kakšnem telegramu še nekaj več. Pot mu krajša moped, včasih avto, če pa to ni mogoče mu

metre štejejo noge. Vsakdanja opravila pozna in delovni čas tudi.

„Poznam že, je pa vse skupaj zelo varljivo. Točnost pravijo, da je lepa čednost in to vem vem pa tudi, da sem včasih prav nečeden. Zjutraj je treba sprejeti in razvrstiti pošiljke, jih raznositi po dobro znani poti, do določene ure sprazniti nabiralnike in pošiljke odposlati. Ob lepem vremenu in ob normalnem številu pošiljk ni problemov, če pa so, raznašanje prekinem, opraviim potrebno, potem pa lepo nazaj (naprej). Slednje pozimi ni redkost, zlasti okrog novega leta, ko moja usnjena pomočnica tehta dobrih 30 kilogramov.“

Pa še neprestano prehajanje s toplote na mraz in obratno ni nič kaj prijetno, še manj pa zdravo. Težav nam poštarjem le redno zmanjka.“

Res je. Težave nastopijo tudi takrat, ko Albin ni v službi, ko je na dopustu ali morda v bolnišnici. Nadomeščanje je vedno kočljiva zadeva. Ob vseh prednostih torej tudi težave, takšne ali drugačne. Sicer pa so na svetu še drugi poklici in izbira je velika.

„Nekajkrat me je res prijelo, da bi se poslovil od pošte in si našel drugo delo. Prijelo pa kmalu spustilo. Če prav pomislim v službi kjer bi lahko sede in v miru opravljalo delo nikoli ne bi zdržal. Navadil sem se pač drugače. Navadil sem se tudi ljudi in ljudje mene, dobro se razumemo in zapajajo mi. Rekel sem, da nadomeščanje povzroča dodatne težave, kar je razumljivo. Ima pa le eno dobro stran. Ob takšnih prilikah čujem tudi kakšno besedo pohvale na svoj račun, česar ljudje sicer ne delajo prav pogosto.“

V Lučah priljubljeni Bine se je torej navadil na svoj poklic, bolje rečeno — vzljubil ga je in težko bi se ločil od njega. Kako dolgo bo še vztrajal na ve, vsekakor pa bo pri tem imelo zadnjo besedo zdravje. Če mu bo dobro služilo še naprej, bo tudi Bine še „služil“ Lučanom. Res so se nanj navadili in radi ga imajo. Radi pa ga nimajo nekateri drugi.

„Kakor se smešno sliši je vendarle res. Resni problem moje službe so psi. Pri njih navada ne pride v poštev in tudi dolgoletno delo prav nič ne pomaga. Mene in vse druge poštarje so vzeli na piko. In pika.“

JANEZ PLESNIČ

Razvrščanje pošte je le uvod v pravo delo

Mnogo poslovnih uspehov in osebne sreče v letu 1979 želi in se še nadaljnje priporoča!

Velenje,

Prvi montažni objekti iz Nazarij že konec leta 1980

V nazarski Lesni industriji GLIN, ki se je nedavno tega vključila v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje, so v polnem razmahu priprave za izdelavo investicijskega programa za proizvodnjo montažnih hiš — Prihodnje leto bo začela v Nazarjah obratovati tovarna za oplemenitenje in predelavo ivernih plošč, predvsem za potrebe gradbene industrije.

Delavci nazarske lesne industrije Gorenje — GLIN te dni ugotavljajo, da so z rezultati dela in gospodarjenja lahko zadovoljni, zlasti še ob upoštevanju težav, s katerimi se srečuje lesna industrija nasploh. Planske naloge bodo dosežene, le načrtovana proizvodnja ivernih plošč zaradi težav pri oskrbi z lepili ne bo dosežena. Dodati velja, da bo planirana in dosežena izguba tozda Iverna solidarno pokrita iz dohodka drugih temeljnih organizacij združenega dela GORENJE — GLIN. Pomembno je, da so se v zadnjem obdobju utrdili medsebojni odnosi med temeljnimi organizacijami združenega dela, ki sestavljajo GORENJE — GLIN, Lesno industrijo Nazarje.

LETA 1979 NAJMANJ 710 MILIJONOV DINARJEV CELOTNEGA PRIHODKA

Misli delavcev GORENJE — GLIN, Lesne industrije Nazarje so takorekoč že v letu 1979, ko naj bi dosegli nad 710 milijonov din celotnega prihodka, na tuje pa prodali za dobrih 22 milijonov dinarjev izdelkov, v glavnem žaganega lesa. Žagarska proizvodnja bo ostala na ravni, doseženi v letu 1978, saj razrez omejuje razpoložljiva surovina. Tako bodo prihodnje leto, kot določajo načrti, razrezali 95.000 m² hlodovine. Proizvodnja stavbnega pohištva se bo v primerjavi z letom 1978 povečala predvidoma za okrog 13 %, pri čemer računajo na proizvodnjo 180.000 kosov stavbnega pohištva — oken, vrat, stopnic in strešnih oken. Tudi proizvodnja ivernih plošč ostaja na ravni, načrtovani za letošnje leto, bo pa večja, kot bo dejansko dosežena, saj računajo na proizvodnjo 80.000 m³ surovih ivernih plošč.

INVESTICIJSKA PREDVIDEVANJA PRIHODNJEGA LETA

Številne novosti obetajo prihodnje leto na področju investicij. Kot je povedal Marjan Dobrovč, dipl. inž., vodja razvojno tehničnega sektorja delovne organizacije GORENJE — GLIN Nazarje, bodo okrog 22 milijonov dinarjev porabili za rekonstrukcijo žagarske proizvodnje, pri čemer predvidevajo, da bodo dela končali jeseni prihodnjega leta. S to investicijo bodo zagotovili obetno boljše pogoje za delo zaposlenih. Ker bo delo mehanizirano, bo manj fizičnega naprezanja, težko fizično delo pa bo sploh odpadlo. Rekonstrukcija žagarske proizvodnje pa bo omogočila tudi boljše vrednotenje surovine, in sicer z zagotovitvijo proizvodnje ustrežnejših sortimentov.

NOVO — TOVARNA ZA OPLEMENITENJE IN PREDELAVO IVERNICH PLOŠČ

Največja im ob enem tudi najpomembnejša nalozba leta 1979 pa bo prav gotovo tovarna za oplemenitenje in predelavo ivernih plošč, predvsem za potrebe gradbene industrije. Nova tovarna bo začela poskusno obratovati jeseni oziroma proti koncu prihodnjega leta, investicija bo veljala okrog 160 milijonov dinarjev, omogočila pa bo zaposlitev 117 novih delavcev.

Med načrtovanimi investicijami velja omeniti še gradnjo nove trgovine za prodajo izdelkov Gorenje, ki bo nadomestila tudi zdajšnjo trgovino lesne industrije v Nazarjah.

DENAR TUDI ZA VARSTVO OKOLJA

Ob novih investicijah pa niso pozabili tudi na vlaganje v obstoječo proizvodnjo. Tako bodo v tovarni ivernih plošč rekonstruirali opremo, tudi z namenom, da bi omogočili za prihodnje porabo cenejših osnovnih materialov. Zamenjali pa bodo še iztrošeno opremo. Kar zadeva stavbno proizvodnjo pa bodo posodobili naprave in prešli na novo proizvodnjo višje finalne obdelave oken za tržišče in za novo proizvodnjo montažnih objektov.

Kar 4.700.000 dinarjev pa bodo porabili za nadaljne izboljšanje okolja, in sicer za lovce prašnih delcev.

PRIPRAVLJAJO PROGRAM ZA PROIZVODNJO MONTAŽNIH OBJEKTOV

Znano je, da se je Lesna industrija — GLIN, Nazarje nedavno tega odločila za vključitev v se-

stavljeno organizacijo združenega dela Gorenje. Osnovno vodilo za to odločitev je bila želja, da bi ustvarili možnosti in pogoje za hitrejšo uresničitev razvojnih ciljev, med katerimi je v ospredju nedvomno višja stopnja predelave lesa. Tovrstna hotenja že začinjajo uresničevati. Po pripovedovanju Marjana Dobrovca je ustanovljena posebna skupina, ki v okviru razvojno tehničnega sektorja aktivno pripravlja program za izdelavo investicijskega programa za proizvodnjo montažnih objektov v Nazarjah. Trenutno pripravljajo predlog tehnologije, ki se tesno povezuje z obstoječo proizvodnjo v Nazarjah, prevsem na področju predelave lesa in ivernih plošč. Istočasno pa iščejo kooperante na celotnem jugoslovanskem tržišču za vse druge materiale oziroma sestavne dele, ki so udeleženi v proizvodnji montažnih objektov.

Pričakovati je mogoče, da bo stekla proizvodnja montažnih objektov že ob koncu leta 1980, seveda v primeru, da ne bodo nastopile kake večje nepredvidene težave. Število zaposlenih v GORENJE — GLIN, Lesni industriji Nazarje se bo za začetkom te nove proizvodnje podvojilo, seveda pa bo del delavcev zaposlenih na montaži objektov.

Prednost tehnologije, ki jo bodo uporabljali v Nazarjah pri proizvodnji montažnih objektov, je sam sistem gradnje, ki bo širokopanelni, drugi pa uporabljajo ozkopanelni sistem. V Nazarjah bodo v tovarni izdelali denimo finalizirane zunanje stene, pri drugih proizvajalcih tovrstnih objektov pa so zunanje stene izdelane iz manjših elementov in jih sestavljajo na gradbišču. Nazarska proizvodnja montažnih objektov bo, kar velja še posebej poudariti, dopolnjevala ponudbo tovrstnih objektov na našem tržišču, za gradnjo objektov s tovrstno tehnologijo, ki pa jo nameravajo sproti dopolnjevati in posodabljeni, pa pridejo še zlasti v poštev zemljišča ob komunikacijah in urejena naselja. Dodati tudi velja, da vlada za objekte, ki jih bodo izdelali v Nazarjah, kot kažejo marketinške analize, dokajšnje povpraševanje. Čimprej pa bo treba rešiti kreditiranja gradnje tovrstnih objektov.

V NAZARJAH BODO PORABILI VSO HLODOVINO, KI NAPADE NA NAZARSKEM GOZDNO GOSPODARSKEM PODROČJU

V razvojni program GORENJE — GLIN, Lesne industrije Nazarje do leta 1985 so novo proizvodnjo montažnih objektov že v celoti vključili. Zanj bodo rabili v prihodnje letno okrog 60.000 m³ žaganega lesa, in to določenih kvalitet. Tako bodo potrebovali vso hlodovino, ki letno napade na nazarskem gozdno gospodarskem področju, tako za novo proizvodnjo montažnih objektov kot za obstoječo proizvodnjo. Se pravi, da bodo v prihodnje letno rabili okrog 120.000 m³ hlodovine, vso kvalitetnejšo surovino pa bodo predelali 120.000 m³ hlodovine, vso kvalitetnejšo surovino pa bodo predelali v montažne objekte, okna in iverne plošče.

DRUGI NAČRTI ZA OBDOBJE DO LETA 1985

Seveda pa za prihodnje srednjeročno obdobje 1980 — 1985 ne načrtujejo samo začetek nove proizvodnje montažnih objektov.

V tovarni ivernih plošč zmogljivosti ne bodo povečali, pač pa nadalje posodabljali tehnologijo. Modernizirali bodo še naprej žagarsko proizvodnjo, pri čemer računajo, da bi skupaj z gozdarji uredili centralno skladišče hlodovine z najsodobnejšo tehnologijo, s stroji za lupljenje in sortiranje hlodovine itd. Kar zadeva stavbno pohištvo pa gredo hotenja v smeri, da pridejo na proizvodnjo kvalitetnejših izdelkov oziroma na višjo raven proizvodnje, saj je obseg razpoložljivega žaganega lesa omejen. Na tržišču želijo, med drugim, poslati finalno obdelano okno, pripravljeno za vgraditev, kar naj bi omogočilo večjo uveljavitev tovrstne proizvodnje na jugoslovanskem tržišču ter tudi prodajo na tuje.

VELIKE POTREBE PO KADRIH

Z nadaljnjim posodabljanjem obstoječe proizvodnje ter uvajanjem nove se postavljajo v delovni organizaciji GORENJE — GLIN, Lesna industrija Nazarje pred vse, ki se ukvarjajo z izobraževanjem, resnično zahtevne naloge. Potrebe po novih kadrih so velike in bodo še večje, zlasti pa velja omeniti, da se bo istočasno bistveno menjala struktura kadrov, in to v korist tistih z višjo izobrazbeno stopnjo. Spričo nadaljnje modernizacije proizvodnje bodo rabili vse več delavcev, ki bodo delali na zahtevnih strojih oziroma jih vzdrževali. Rabili bodo kvalificirane strojnike, elektrikarje, pa tehnologe in strokovnjake na vseh drugih področjih. Novim kadrovskim potrebam oziroma zahtevam pa se bodo morale v prihodnje, kot poudarjajo v Nazarjah, hiteje prilagajati tudi šole usmerjenega izobraževanja, v katerih usposabljujejo tudi nove delavce za njihovo lesno industrijo. Sicer pa velja dodati, da ima delovna organizacija GORENJE — GLIN trenutno nad 80 štipendistov in delavcev, ki se izobražujejo ob delu.

VIŠJA STOPNJA PREDELAVE IN FINALIZACIJA BOSTA OMOGOČILI ODPRTJE ŠTEVILNIH NOVIH DELOVNIH MEST

Zdajšnja razvojna hotenja GORENJE — GLIN, Lesne industrije Nazarje če jih povzamemo, težijo za tem, da bi celotno razpoložljivo bogastvo Gornje Savinjske doline — les predelali doma.

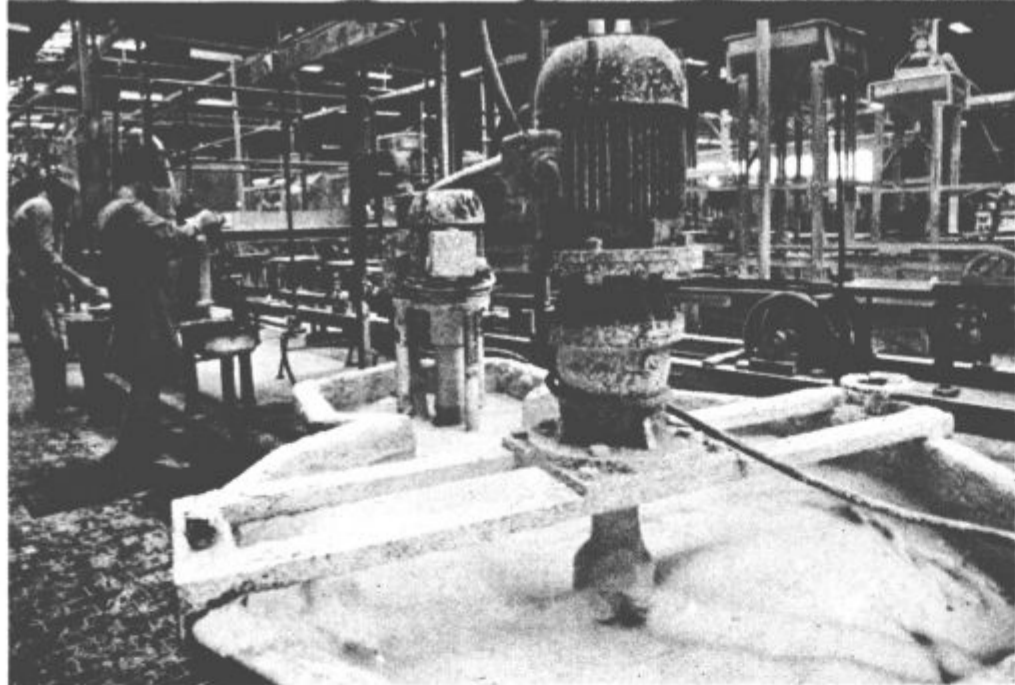
Višja stopnja predelave in finalizacije pa naj bi omogočila odprtje novih delovnih mest, kar je za občino Mozirje nadvse pomembno, ter ostvaritev kar največ dohodka.

Seveda pa ne gre prezreti dejstva, da želijo v prihodnje, posebej še ob uvajanju nove proizvodnje montažnih objektov, v Gornji Savinjski dolini v največji možni meri razviti tudi proizvodno sodelovanje.

MARIJAN LIPOVŠEK

gorenje

Srečno in uspehov polno
novo leto 1979

želi

vsem delovnim ljudem

gorenje

rek
rudnik
lignita
velenje

**RUDNIK
LIGNITA
VELENJE**

TOZD Jama Preloge
TOZD Jama Pesje
TOZD Jama Škale
TOZD Jamska mehanizacija
TOZD Jamski transport
TOZD Priprave
TOZD Jamske gradnje
TOZD Klasirnica
TOZD Zunanja dejavnost
TOZD Mizarska dejavnost
TOZD Gradbena dejavnost
Delovna skupnost Zračenje
Delovna skupnost Kopalnica
Delovna skupnost skupnih služb

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje, vsem članom delovnega kolektiva, vsem delavcem drugih delovnih organizacij združenega dela sozda REK Velenje in vsem poslovnim partnerjem želimo veliko delovnih uspehov v novem letu 1979 !

NOVOLEETNA NAGRADNA KRIŽANKA

Naš čas	DUŠA	ANALFADET	VRSTA AKVARELA	Ljudska Republ. Koreja	DRUGA OZNAKA ZA WC	IZDELOVALEC APNA	HRANA NOVOROJENČKOV	VZHOD	OZNAKA ZAPOREDJA FAZ (velokrot)	JAP. IME (hirabumi)	TVORI	JUGOVSKI UČENJAK IN RABIN (Ben...)	NAJEMNA POGODBA
AMERIČAN ANGLEŠ. RODU													
OPERATIV. TERAPIJA ŽIVČEVJA													
PRIREDNI VEZNIK (zastarel)						CARIGRAJ = SKI PATRIARH							
ŠKODLJIV GLODALEC					POGODBA MED DRŽAVAMI APNENA JAMA				DELI PODMIŠTVA	Inž. Biro Elektro = projekt PREDNEB = TE SPLITA			
NAJVIŠJA IGRALNA KARTA					TOVARNA V CELJU ZDRAVILNO ZELIŠČE (vneodiman)			Štane Sever OBOK				AMERICIJA POVEČE = VALNO STEKLO	
RIBJA KOŠČICA	VRSTA RASNEGA PSA ITALIJAN = SKA RTV						BIVŠI DRŽAVNI URADNIK (Pravnik)	NAJVIŠJI VRH KARAVANK VSE V REBU (angl.)				HIMALAJSKA KOZA	OSEBNI ZAJMEK

... LOMSEK	PROIZVA = JALKA ELEKTRIKE	NAUK O MAGNET. POJAVIH	FERMENT V SLINI	INDULGENCA	ZAHODNO-BERLINSKI RADIO	INDUSTRIJSKO MESTO V JUŽ. SRBIJI Ivan Cankar		PREBIVALEC V OKOLJCI GRŠKA ČRKA								
PRIVRŽENCI OHRIZMA							FRANC-ŠVIČARSKI PI = SATELJ (chocolate...) VERDIJEVA OPERA						KRAŠKA PLANOTA MED DALMACIJO IN BOSNO			
PRITRDIŠPONGE ZA LATE						IZDELO = VALNICA DRESOV	JAPONSKO PRIST. NA OTOKU HONSU VISOKI									
... VIGIT ZASČITA, VARSTVO						RIMSKA 1506		VLADARSKI NASLOV KUTINA								
... STRIJ. GINEKOLOG (znana ... (sinjga he...))						MALA BRE-DICA REDITI PITANCE			NEKDAN = JE IME ZA VIETNAM-CA	FINSKO PRISTA = NIŠČE (ARO)						
ŠVICARSKI NARODNI JUNAČ (vital...)						VISOK CERKVENI DOSTOJANSTVENIK		ARABSKI ŽREBEC VELIKA BRITAN.								
... KRAJNI DELI MOLOTOV-KOV					BIRO, PISARNA	SRENSČE MOLDAVIJE		ČEŠKA PRITRDIŠ-NICA	JUŽNO = AFRIŠKA ANTILOPA							
... MIJHEN (NAROJ) NA NEKATERIH OTOKIH						DELO TLAGANOV ZNIŽANA NOTA „e“			NOČNO ZABAVIŠ-ČE							
Ručki Lavričnik			VRSTA POŽIVILA (Reakcija)					PRVOBO = REC (NOB)	MLADINSKA KNJIGA ENO = OČNIK							
... ZREZEK BREZ MAŠČOB			OSEBNI ZAJMEK													
... KEMIČNA SPOJINA DERIVAT AMONIJA = KA							OSMIJ MODERACIJA				GERMANIJA	MESTO V JUGOVZH. TURČIJI	LETOVIŠČE NA ZAHOD. OBLI ISTR	UMAZA = NOST	DELAVKE V EMAJ = LIRNICI	PRIVRŽENEC GINEAS-TIKE

POSEBNA OBLIKA KISIKA (O ₂)									STANJE PRED REMIJEM				
DARUVAR in MOSTAR Peter Danjko									NAGLAVNA ZAJEDALNICA Murska Sobota		MESTO ob NILU (HE)		
ORGANSKA KEM. SPOJ. (Primas v alkoholu)									TAKŠEN	TOPLARNA 18, 19. in 13. črka v abecedi		Socialistič. Republika	Temeljna Izobraz. Skupnost ŽEN. IME (Mikar...)
NAVIGANEČ. POREDNEŽ									REKREA-TIVNI SPORT				
... RINA									TISKARSKE ZVEZDICE				
ZRAK, OZRAČJE									ŠTOR, PANJ, LES. ZA GOZDA				OČKA

NOVOLEETNA NAGRADNA KRIŽANKA NAŠEGA ČASA

Za naročnike in bralce Našega časa je pripravilo naše uredništvo nagradno križanko. Za tiste, ki bodo križanko pravilno rešili smo pripravili deset nagrad.

- 1. nagrada 300 din
- 2. nagrada 200 din

3. do 5. nagrada po 100 din
6. do 10. nagrada knjižno darilo

Rešitve pošljite na uredništvo Našega časa do ponedeljka 8. 1. 1979

Predsednike delavskih svetov smo vprašali

Uredništvo Našega časa je pred novim letom zaprosilo predsednike delavskih svetov naših organizacij združenega dela, da ocenijo delo in gospodarjenje v preteklem letu, sporočijo želje ob vstopu v novo leto 1979 ter povzamejo nekatere poglobitve naloge, ki so pred njihovo delovno organizacijo ob vstopu v novo leto 1979.

V današnji številki objavljamo del odgovorov, druge pa bomo objavili, zaradi pomanjkanja prostora v prihodnji številki.

V znamenju srebrnega jubileja

Predsednik delavskega sveta Gorenje SOZD Jože Skornšek

Konec je leta, v katerem smo delavci Gorenja proslavili srebrni jubilej zvestobe. Četrto stoletje dela, naporov in neomajnega prepričanja v lepšo prihodnost je za nami. Pred petindvajsetimi leti so takrat še mladi fantje, današnji „pionirji“ Gorenja in letošnji slavljenci, pognali Gorenje v tok, razvoj in napredek. Letos je prelomno leto, ko začnemo nadaljnji vsestranski razvoj in napredek Gorenja. Stopamo na nova pota, katerih sme-

ri so že nakazane. Vsa silna in vzvišena moč navdih, ki je vodila pionirje Gorenja in ki se je prenesla ter navdihnila vse delavce Gorenja, nam je zagotovilo, da bo tako tudi v prihodnosti. Izteka se pomembno leto, v katerem smo delavci Gorenja složno in ponosno želi sadove pridnega dela od Mute in Slovenj Gradca, preko Velenja, Lendave, Radgone, Ruš, Ljubljane, Murskega središča pa vse do Sombora in Kikinde.

Kako smo delali v tem letu? Lastno delo moramo ocenjevati s kritičnim očesom. Samozadovoljstvo ne vsebuje energije za napredek. Moramo priznati, da bi z delom ter lastnostmi, ki so s tem povezane in ki jih ustvarja delavčeva zavest, lahko ustvarili še več. Dvanajst milijard celotnega prihodka je dovolj spodbuden podatek, vendar pa je skupaj z njim potrebno zapisati še nekaj ugotovitev. Občuti se pomanjkanje samodiscipline za opravljanje del in nalog, za katere smo delavci združili svoje delo in se s planom zavezali, da jih bomo izvrševali. To je čutili predvsem pri opravljanju samostojnejših delovnih nalog in storitvenih dejavnosti za neposredno proizvodne temeljne organizacije. Prav tako nas tu in tam tare neenakomerna delovna aktivnost v posameznih letnih planskih obdobjih. Zaradi tega nam včasih zmanjka časa za doseganje načrtovanih rezultatov v posameznih četrtletjih. Predvsem je to opazno ob koncu leta, ko skušamo nadoknaditi zamujeno. To se seveda na različne načine odraža pri delu in rezultatih. Na te pojave redno opozarjajo samoupravni organi še posebej pa poslovodni organi Gorenja SOZD. Treba je spoznati tudi potrebo spoštovanja medsebojnih sporazumov o proizvodnih programih med proizvodnjo in prometom. To velja za roke ter vrste in količine blaga v eni smeri, kakor tudi za izdelke, ki so namenjeni potrošniku v drugi smeri. Nenazadnje pa je, da bomo želi obilnejše in kvalitetnejše pridelke, treba sejeti „hibridnejše“ izdelke.

Gledano v celoti pa smo z gospodarjenjem lahko zadovoljni, saj se v večini dosežkov približujemo srednjeročnim predvidevanjem razvoja. Nekoliko zaostajata le izvoz in akumulacija. Z našim dosežanjem delom in gospodarjenjem smo zbudili zaupanje delavcev TKI-ja in GLIN-a, ki so se nam letos pridružili. Za čimkvalitetnejše urejanje denarnih zadev smo ustanovili interno banko Gorenje, podobno kot doma pa smo se povečali tudi v tujini. Dobili smo dve novi proiz-

vodni firmi: Gorenje-Koerting in Gorenje-Nigeria.

V novo leto moramo stopiti smelo, korak naj bo strumen in naj nas pokaže takšne, kakršni smo se izkazali že doslej: preprosto Gorenjčane. Pri tem pa se moramo prav vsi zavedati nalog, ki stojijo pred nami. Borba za doseganje in ustvarjanje načrtovanih ciljev za leto 1979 se prične že prvi delovni dan v letu. Čut delovne odgovornosti je potrebno dvigniti na takšno raven, da bodo dela opravljena in načrtovani cilji doseženi. Z vsestranskim vključevanjem novih tehnologij, izboljševanjem organiziranja delovnih procesov in preudarnim izrabljanjem časa je treba stalno povečevati produktivnost dela in sredstev. Nastopanje na zunanem trgu pa je ne le naša nuja in potreba ampak tudi naš življenjski interes. Čimveč nas bo, ki bomo ta in druga spoznanja pri svojem delu tudi spoštovali, lažje bomo poskrbeli za človeka ter njegove osebne in družbene potrebe. S tem pa bomo poskrbeli tudi zase in to bo tudi naša lastna sreča.

V novem letu želim vsem delavcem Gorenja SOZD ter ostalim delovnim ljudem in občanom naše občine kar največ sreče, uspehov in zadovoljstva!

Uveljavljanje dogovorjenih razmerij

Predsednik delavskega sveta SOZD REK Velenje Zvone Vidic

„Ob koncu leta, ko se oziramo na prehojeno pot in ocenjujemo opravljene naloge, z veseljem ugotavljam, da so v vseh delovnih organizacijah Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje v primerjavi z letom 1977 povečali proizvodnjo. To velja za energetske kompleks, kakor tudi za vse ostale dejavnosti.“

Na področju proizvodnje energije so delavci temeljnih organizacij proizvodnje premoga in električne energije z velikimi prizadevanji uresničili z energetske bilanco načrtovane naloge in s tem upravičili svoje družbeno poslanstvo. V zadnji četrtini leta je bila Slovenija edina republika v državi, ki ni uvedla omejitve porabe električne energije. K temu je v največji meri pripomogla pravočasna izgradnja IV. faze termoelektrarne Šoštanj in vlaganje v povečanje zmogljivosti rudnika, dobra obratovalna pripravljenost naprav, ustreza proizvodnja premoga, kot tudi veliko angažiranje in zavzetost delavcev za izvajanje planskih nalog. Prizadevanja za povečanje proizvodnje in dohodka, modernizacija tehnologije, porast produktivnosti dela, uvajanje novih proizvodov, izboljšanje kadrovske strukture zaposlenih, štipendiranje, izobraževanje ob delu in stimulativnejše nagrajevanje je bilo vsak dan prisotno v vseh delovnih organizacijah in skupnostih našega kombinata.

S potekom investicijske izgradnje smo lahko zadovoljni. Nadaljevala so se vlaganja po aneksu VI investicijskega programa razvoja rudnika, potekala so pripravljala dela za prestatitev Prelog, dokončali smo IV. fazo termoelektrarne Šoštanj, začela se je gradnja nadomestnih objektov delovne organizacije ESO, dogradili smo nove prostore za delovni organizaciji Avtopark ter Tiskarna in še bi lahko naštevali. Na osnovi vseh izvršenih in še načrtovanih investicij bomo v prihodnje omogočili kontinuiteto v povečanju proizvodnje, asortimane in kvalitete, boljše delovne pogoje, širjenje materialne osnove dela, s prizadevanji za večji dohodek pa bomo dosegli tudi višji osebni in družbeni standard delavcev. Na področju družbenega standarda, predvsem stanovanjske izgradnje, zaostajamo za predvidevanji in potrebami kljub našim interesom, akcijam in pobudam. Vendar to presega zgolj naše možnosti ukrepanja in reševanja. Zato si prizadevamo, da bi v letih

1979 in 1980 s pospešeno gradnjo pridobili planirano število stanovanj in da bi vsi dejavniki na stanovanjskem področju v občini Velenje v prihodnje delovali usklajeno. Pri zadovoljevanju skupnih potreb delavcev smo v letu 1978 razširili

možnosti za letovanje in organiziran oddih s pridobitvijo dodatnih kapacitet.

V zvezi z načrtovanimi nalogami Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje za prihodnje leto je treba poudariti, da so sestavljene v skladu s srednjeročnim programom razvoja tozod za obdobje 1976–1980 in temeljijo na resolucijskih izhodiščih SR Slovenije in občine Velenje za leto 1979. Osrednjo pozornost na področju investicijske izgradnje bomo posvetili začetku gradnje nadomestnih objektov Rudnika lignita Velenje na novi lokaciji, kar bo dolgoročno omogočilo kontinuiteto proizvodnje premoga v višini 4.700.000 ton letno in sprostito dodatne zaloge lignita. Nadaljevali bomo z izgradnjo nadomestnih objektov delovne organizacije ESO, pristopili k oblikovanju rehabilitacijskega centra za invalide in v ta namen odprli dodatna delovna mesta. Nadaljevali bomo tudi z investicijami v predelavo plastičnih mas in razširitev proizvodnje gradbenih materialov, že razjane zmogljivosti pa bomo čim bolj racionalno in smotno koristili.

Posebej velja poudariti, da smo v minulem obdobju naredili pomembne korake pri uresničevanju vsebinskih in organizacijskih vidikov uresničevanja zakona o združenem delu in pravočasno izvedli predvidene naloge. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da je proces vzpostavljanja medsebojnih dohodkovnih odnosov in ustanavljanja organizacij združenega dela formalno končan. Zato je ena naših pomembnih prihodnjih nalog, da z vso zavzetostjo, resnostjo in odgovornostjo pristopimo k nadaljnemu uveljavljanju dogovorjenih razmerij in rešitev v praksi.

Ob koncu razmišljanj o prehojenem in prihodnjem obdobju, čestitam v imenu delavskega sveta SOZD REK Velenje vsem delovnim ljudem in občanom za dosežene uspehe z željo, da bi tudi v prihodnje zavzeto in odgovorno izpolnjevali dogovorjene naloge. Vsem obilo sreče v letu 1979!”

V letu 1979 za 7,5 milijarde dinarjev izdelkov

Namestnik predsednika delavskega sveta delovne organizacije Gorenje Franc Višnjar

„Letos smo poslovali dokaj povprečno. Operativni plan proizvodnje smo izpolnili 92 odstotno, letni plan proizvodnje pa smo dosegli le 85 odstotno. Vrednost letošnje proizvodnje bo znašala

okoli 5.300 milijonov dinarjev, kar je za 30 odstotkov več kot v letu 1977. Plan proizvodnje ni bil izpolnjen predvsem zaradi kasnitev investicij v hladilni tehniki za program 600, stalnih zastojev v proizvodnji ter zaradi slabe oskrbe z repromaterialom in vodo ter pomanjkanja delavcev v neposredni proizvodnji.

Čeprav nam je uspelo proizvodnjo povečati za 30 odstotkov in fizično produktivnost v proizvodnji za pet odstotkov, v pridobivanju dohodka nismo dosegli načrtovanih razmerij. Dosegli smo le 80 odstotkov načrtovanega dohodka, akumulacije pa celo samo 41 odstotkov od načrtovane. Vzroki za tako nizko akumulacijo ležijo v izpadu planirane proizvodnje, povečanju materialnih stroškov (predvsem nekaterih cen reprodukciskega materiala) in relativnem zaostajanju naših prodajnih cen vključno s prepočasnim osvajanjem novih proizvodov. Ocenjujemo, da bomo celotni prihodek dosegli 84 odstotno, izvoz pa bo znašal 61 milijonov dolarjev.

Zaradi nezmožnosti, da bi se naše prodajne cene do aprila prihodnjega leta povečale, moramo načrtovati, da bo leto 1979 za naše temeljne organizacije zelo zahtevno. Porast nekaterih cen še ni ustavljen, saj je politika cen v naši državi letos še bolj kot zadnja leta mačehovska prav do industrije, ki proizvaja končne trajne dobrine za široko potrošnjo. Takšni se bomo morali še bolj orientirati v svojih delovnih nalogah znotraj, torej na področju organiziranosti in stroškov.

V letu 1979 moramo ustvariti za 7.500 milijonov dinarjev izdelkov. Najpozneje do sredine moramo aktivirati začete investicije. Proizvodni bomo povečali najbolj v elektrotehniki, hladilni tehniki in zamrzovalni tehniki ter pri pohištvu. Pri tem pa moramo doseči vsaj devet odstotno večjo redno akumulacijo. Pri tem pa moramo imeti vseh pred očmi, da v velenjskem področju ne moremo v letu 1979 povečati zaposlenih več kot 6 odstotkov. Torej bo glavna bitka v letu 1979 potekala na področju stroškov uveljavljanja novih proizvodov in povečanja produktivnosti dela.

Prelomno leto

Predsednik delavskega sveta DO Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje Jože Aljaž

Leto 1978 se počasi izteka in prav je, da do priložnosti tudi v naši delovni organizaciji, ki sestavlja enajst tozdov in tri delovne skupine, pregledamo poslovanje za preteklo leto.

Z zadovoljstvom lahko rečemo, da so rezultati poslovanja v letu 1978 dokaj uspešni. Letos planirali proizvodnjo 4.500.000 ton premoga, vendar pa plana zaradi požara, ki je zajel naš

nik, nismo dosegli. Posledica tega je bilo zmanjšanje proizvodnje za 221.000 ton, vendar smo načrtujemo, da bomo do konca letošnjega nakopali 4.430.000 ton premoga. Plan tako bo dosežen le za 70.000 ton. Za take rezultate lahko zahvalimo zavesti naših delavcev, ki so odločili, da bodo v mesecu decembru zaradi getske krize delali vse sobote in tudi eno izmed vsako nedeljo.

Tudi na področju razvijanja samoupravnih odnosov smo v naši delovni organizaciji naredili mnogo. Sprejeli smo samoupravne splošne akcije, katerimi je zaživel samoupravno življenje v delovni organizaciji in v temeljnih organizacijah združenega dela. Registracija naše delovne organizacije v letošnjem letu je velika prelomnica na področju samoupravljanja in gospodarjenja.

In naše želje ob vstopu v novo leto?

Vsem članom našega delovnega kolektiva želimo kar največ delovnih uspehov in osebne zadovoljstva; želimo, da bi se naši delavci še bolj ruderjali, vračali z dela vsak dan zdravi med najdražje. Pa tudi na delovnem in samoupravnem področju nismo brez želja. Naša velika želja je, da bi v prihodnjem letu nakopali 4.500.000 ton premoga v 265 delovnih dneh, kar pomeni 16 ton vsak dan. Prav tako bi radi, da bi lahko prej pričeli z deli pri prestatitvi jaska Prelog, bo le tako zagotovljena kontinuiteta proizvodnje po letu 1980.

Na samoupravnem področju si v letu 1979 želimo, da bi v celoti uresničevali zakon o združenem delu, saj bodo tako delavci resnično vključeni v ustvarjenimi sredstvi. Želimo, da bi se pri upravljanju pri delavcih še bolj zaživel in da delavci še neposredneje odločali. Zavedamo se, da bi se z uresničitvijo te želje delavci vključevali ne le v neposredno proizvodnjo, temveč tudi v celoten potek vseh dogajanj temeljnih organizacijah združenega dela.

Na koncu preveča vse ena sama velika želja: uresničiti vsa ta naša hotenja. Vse to pa je odvisno od nas in je v naših rokah, rokah naših samoupravljalcev.

Izboljšati plan

Predsednik delavskega sveta delovne organizacije Termoelektrarne Šoštanj Jože Črnivec

Oceniti minulo delo pri nas ni tako lahko, čeprav, ki jih pred nas delavce termoelektrarne postavljamo elektroenergetske bilanco, so namreč različne. Predvsem so odvisne od hidroloških razmer. Hidrološko ugodno leto zahteva od nas manjše napore, manjše skrbi, manjšo proizvodnjo in obratno. Letos smo imeli zelo zanimivo

Kako ocenjujete dosežke in načrte?

cijo. V pomladnih mesecih so bile izredno ugodne hidrološke razmere, sedaj na zimo pa se je to popolnoma obmilo. Termoelektrarna Šoštanj je morala prispevati levji delež, da v naši republiko nismo občutili pomanjkanja električne energije.

V elektrogospodarstvu se že leta srečujemo z nekaterimi težavami, ki izvirajo predvsem iz same narave dela. Te težave moramo v prihodnjih letih odstraniti, ali vsaj zmanjšati.

Kako v prihodnje leto? Menim, da moramo predvsem izboljšati kvaliteto plana. V planske dokumente moramo vključiti predvsem tiste točke, ki so pomembne za delavca. Bolj podrobno moramo razčleniti stanovanjsko gradnjo, izobraževanje, več povedati o tem, kako bomo porabili sredstva, ki smo jih ustvarili z delom v delovni organizaciji. Težiti moramo za bolj poglobljenim samoupravljanjem ter poiskati pravo mesto termoelektrarne v sozvd REK.

Le s takšnim pristopom bo delavec začutil osebni interes in le tako se bo aktivno vključeval v oblikovanje samoupravnih odnosov. V prihodnje se nam ne sme dogajati, da vlečemo stare napake, da kljub novim odnosom, na samoupravnem področju, ne dosegamo takšnih uspehov kot si želimo.

Pogosto se dogaja, da se ob takih slavnostnih prilikah malo odmaknemo od realnosti. Stvari nekoliko olepšamo. Iz malih uspehov napravimo velike uspehe, iz velikih problemov pa male problemčke, ki da jih bomo kar takoj po novem letu zlahka rešili. Vendar to ni tako. Tudi ob takšnih dnevih se ne smemo zavajati, ampak kritično in odločno spregovoriti o vsem kar moramo uresničiti.

Samoupravnih aktov ne sprejemamo zato, da imamo nekaj napisanega, saj morajo predstavljati našo skupno dogovorjeno voljo. Od česa in kako bomo živeli, s katerimi pravicami in dolžnostmi, s kakšnimi odnosi med seboj in do drugih. Prav je, da dogovoru sledijo naša skupna prizadevanja v dogovorjeno smer.

Ob novem letu želim vsem delavcem delovne organizacije sozda, delavcem Velenja, da se še nadalje uspešno vključujejo v poglobljanje samoupravljanja, da s trdim delom prispevajo k ustvarjanju boljše in pravičnejše družbe.

Novi proizvodni prostori

Predsednik delavskega sveta delovne organizacije Elektro strojna oprema Marjan Kortnik

Z organiziranostjo katere temelj je zakon o združenem delu, je naša delovna organizacija prerasla v precej močno in pomembno organizacijo združenega dela v kateri združuje uspešno svoje delo le nekaj manj kot 600 delavcev.

Začetne težave organizacijskega in poslovnega značaja smo uspešno prebrodili.

Leto 1978 bomo kljub pomanjkanju kvalitativnih metalurških materialov in težavam s pravočasno dobavo uspešno zaključili in zastavljene planske naloge izpolnili oziroma preseglji za okoli štiri odstotke. To pa predvsem ob dejstvu, da ustreznega, v planu načrtanega, kvalificiranega kadra nismo dobili. Plan zaposlenih v letu 1978 ni dosežen, oziroma je za pet odstotkov za predvidenim.

Plasman naših izdelkov oziroma storitev ni vprašljiv, saj bomo ravno zaradi opisane pomanjkanja materialov in pomanjkanja delavcev precej naročil morali prenesti v leto 1979. V letu 1978 smo ob načrtanem srednjeročnem planu začeli z rekonstrukcijo, oziroma izgradnjo nadomestnih objektov na novi lokaciji v Prelogah.

Investicija zaradi finančnih vzrokov ni stekla tako kot bi morala, vendar se sedaj, ko so sredstva zagotovljena normalno odvijajo, upamo, da bo v prvem polletju 1979 tudi končana.

S tem bomo dana možnost našemu kolektivu, da se bo še uspešneje vključil v izvajanje planskih nalog, sodelovanje in razširitev svoje dejavnosti tudi izven Slovenije in tudi na zunanjem trgu,

oziroma sodelovanje z zunanjimi partnerji predvsem za rudarsko opremo, hidravliko in kompletne industrijske objekte.

Osnove za leto 1979 smo že načrtali in računamo, da bo naš skupni prihodek ob približno 15 odstotnem povečanju fizičnega obsega proizvodnje in storitev v 23 odstotnem porastu.

Planiramo štiri do pet odstotno povečanje produktivnosti, kar pa se bo pokazalo šele v drugem polletju, ko bodo nadomestni objekti v celoti dograjeni in bodo služili svojemu namenu. V dosežanih utesnjenih prostorih na stari lokaciji in tudi na prostem takšno povečanje ni uresničljivo.

Imamo večje potrebe po kvalificiranih delavcih, vendar smo morali naš plan omejiti na te možnosti, kajti kot smo že omenili vprašanje dela in naročil pri nas za leto 1979 ni vprašljivo.

Na področju delitve dohodka ugotavljamo uspešno pokrivanje, motijo pa nas vedno večje obveznosti gospodarstva.

Tako beležimo v primerjavi z letom 1977 v letu 1978 21-odstotni porast. V letu 1979 predvidevamo, da se bo stanje izboljšalo, vendar kolektiv o tem le stežka prepričamo.

V prihodnjem letu bo dograjeno približno 4.500 kv. metrov zaprtih prostorov za proizvodnjo vseh temeljnih organizacij združenega dela, oziroma tozdrov Strojni obrati, Vodovodno-toplovodni obrati in krovsko ključavničarski obrati.

Tako se bo naša dejavnost skoncentrirala na novi lokaciji, kar bo omogočalo boljše organizacijo dela, večjo produktivnost, predvsem pa varno in zdravo delo.

In kako naj bi se gibala delitev dohodka v primerjavi z letom 1978? Celotni dohodek naj bi porasel za 23 odstotkov, dohodek za 26 odstotkov, čisti dohodek za 24 odstotkov, osebni dohodki za 23 odstotkov, skladi in obveznosti za 27 odstotkov in število zaposlenih za 10 odstotkov.

Pri izdelavi osnutka smo upoštevali resolucijska razmerja, vprašanje pa je, kako bo z realizacijo.

cijo, saj nam vsi elementi še niso znani, ker dogovori in sprejemi kasnijo, mi pa bomo morali pravočasno sprejeti naš plan.

Ob zaključku leta 1978 želi naš kolektiv vsem delovnim ljudem in občanom, posebno pa našim sodelavcem in poslovnim partnerjem uspešno in zadovoljno, z delovnimi zmagami in ugodnimi poslovnimi rezultati izpolnjeno novo leto 1979.

Nadaljnja industrializacija gradnje

Predsednik delavskega sveta Vegrad Jakob Prešek

„V leto 1977 smo v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje stopili na novo organizirani. Prejšnji dve temeljni organizaciji smo razdelili na štiri, priključile pa so se nam tudi tri nove, ki s svojimi proizvodnimi panogami dopolnjujejo proizvodno usmeritev Vegrada. Tako smo v letu, ko smo praznovali tudi dvajset let obstoja, razširili svojo dejavnost tako, da lahko ponudimo investitorju objekt od tehnične zasnove do izgotovitve objekta in to predvsem z lastnimi proizvodi.“

Kar je po moje najvažnejše, smo še bolj zaorali v industrijski način izgradnje. Poleg proizvodnje armirano betonskih montažnih konstrukcij Vemont, s katero smo v parih letih prodrli na celoten jugoslovanski prostor, letos pa tudi na tuje, smo pričeli tudi s poizkusno proizvodnjo prostorskih elementov – DOM 101.

V začetku leta smo si s planom zastavili razmeroma visok celotni prihodek, katerega smo do konca leta tudi realizirali kljub težavam, ki smo jih imeli, nekaj po svoji krivdi, nekaj pa tudi zaradi splošne neorganiziranosti, predvsem na področju stanovanjske izgradnje.

Tudi v prihodnjem letu bo naša glavna naloga industrializacija gradnje in to predvsem na naših sektorjih po Jugoslaviji. S tem ne samo, da skrajšamo čas gradnje, da pocenimo gradnjo, da povečamo našo konkurenčnost na tržišču, pač pa tudi bistveno izboljšamo delovne pogoje delavcev.

Naša naloga je nadaljnji razvoj obstoječih programov in razvoj novih, postaviti na višji nivo našo gradbeno operativno ter izpopolniti zaključna in druga dela. Lokacijsko moramo rešiti nekatere obrate, ki so na rušnem področju.

Tudi na področju samoupravljanja nas čaka v letu 1979 veliko dela. V življenje moramo spraviti vse naše akte, spremljati njihovo pravilnost in jih po potrebi korigirati in dopolnjevati.

Želim, da bi imeli v letu 1979 čim več uspeha pri dogovarjanju in sprejemanju odločitev, da bi sprejete ukrepe in odločitve tudi dosledno izvrševali, ter da bi v čim večji meri uresničili naloge, ki jih imamo pri skrbi za čim boljše počutje vseh zaposlenih tako na delovnem mestu kot v okolju v katerem živimo.

Okrepiti zdravstveno službo

Predsednik delavskega sveta Savinjsko-šaleškega zdravstvenega doma Velenje Bogdan Menih

V letu 1978 smo v naši delovni organizaciji uspešno gospodarili. V tem letu je bila dokončno predana svojemu namenu zdravstvena postaja v Šmartnem ob Paki, katera je zelo sodobno opremljena. Razširili smo tudi prostore v zdravstvenem domu v Velenju. Nove sodobno opremljene ordinacije smo pridobili v dispanzerju za medicino dela, v zobozdravstvu in v raznih specialističnih ordinacijah. V letu 1978 so bile nabavljene nekatere nove aparature, med njimi tudi aparat „Senograph“ za zgodnje odkrivanje raka na dojki, „Oddelka kamera“, to je aparat za slikanje pljuč. Povečal se je obseg dela v specialistični ginekološki ambulanti s prihodom še enega specialista ginekologa. Za delo v našem zdravstvenem domu smo pridobili tudi še enega specialista pediatra. Povečalo se je število delavcev z visoko strokovno izobrazbo.

Za leto 1979 želim, da bi se Savinjsko šaleški zdravstveni dom Velenje še naprej tako razvijal kot do sedaj in da bi lahko uspešno opravljal svojo nalogo v zadovoljstvo občanov občine Velenje in Mozirje ter sosednjih občin.

Želim tudi, da bi se v letu 1979 združene zdravstvene organizacije Velenje razvijale uspešno

po zastavljenem programu in da bi pristopili k izgradnji razširjenega zdravilišča v Topolšici.

Poglavitne naloge, ki stojijo pred našo delovno organizacijo in temeljnimi organizacijami so okrepitev osnovne zdravstvene službe, tukaj mislim predvsem na službo splošne medicine dela v dispanzerju za medicino dela. Želim, da bi se povečal obseg in kvaliteta dela v bolnici Topolšica. Predvsem želim, da bi bila zdravstvena zaščita občanov občin čim kvalitetnejša in odnos zdravstvenih delavcev do občanov čim bolj human. Izbrljam to priložnost, da zaželim občanom občin Mozirje in Velenje srečno in zdravo novo leto 1979.“

Pred pomembno investicijo

Predsednik delavskega sveta trgovskega podjetja „Vino“ Šmartno ob Paki Franc Malus

„Kot v vseh ostalih organizacijah združenega dela smo se tudi v trgovskem podjetju „Vino“ v Šmartnem ob Paki preteklo leto na področju gospodarnosti nenehno soočali z uveljavljanjem določil zakona o združenem delu v vsakdanjo gospodarsko prakso. Na področju dohodkovnih odnosov v reprodukcijskem procesu, v katerega smo vključeni, so bili narejeni bistveni premiki naprej, tako, da imamo, razen redkih izjem, skoraj z vsemi proizvajalci že urejene poslovne odnose na osnovi samoupravnega sporazumevanja o skupnih prodajnih planih in po udeležbi v dohodku med proizvodnjo in trgovino.“

Rezultati poslovanja v letu, ki se izteka, so po vrednosti ustvarjenega skupnega prihodka ugodni, saj smo zabeležili skoraj deset odstoten fizični porast realizacije. Kljub temu pa pri višini ostanka dohodka opažamo stagnacijo, ki izvira predvsem iz vedno večje obremenitve gospodarstva na osnovi zakonskih in pogodbenih obveznosti.

Poglavitna dejavnost naše delovne organizacije, v kateri je zaposlenih 109 delavcev, je detajlistična oskrba trgovskih in gostinskih delovnih organizacij ter zasebnih gostincev z alkoholnimi in brezalkoholnimi pijačami. V Šmartnem ob Paki razpolagamo s sodobno kletjo zmogljivosti milijon 400 litrov, polnilno linijo, ki napolni 1800 steklenic na uro in centralnim skladiščem. Poleg tega pa imamo skladišča še v Celju in Zagorju. V letu 1979 nas čaka velika in pomembna investicija: nakup in montaža sodobne polnilne linije z zmogljivostjo 3500 steklenic na uro. S to pridobitvijo bomo skušali zadovoljevati vse večje povpraševanje po naših vinih beli in rdeči Veseli Martin, Urban in Borgonja. Novost pa načrtujemo tudi v sistemu skladiščnega poslovanja. Radi bi prešli na paletni sistem, zato bomo embalažno halo preuredili tako, da se bo vse blago zbiralo na enem mestu, kar bo močno izboljšalo pogoje nakladanja. Poleg tega pa naš razvojni načrt v prihodnjem letu predvideva tudi asfaltiranje površine pred našimi proizvodnimi prostori, urejanje prostora za družbeno prehrano in vsakoletno izboljševanje lastnega avtoparka. Naša velika želja pa je, da bi strankam ustregli čim hitreje in čim boljše ter v obojestransko zadovoljstvo. Prav tako pa je pred nami tudi obveznost, da bomo dosledno uresničevali naloge, ki nam jih narekuje družbeni plan občine Velenje za to srednjeročno obdobje.

Ob vstopu v novo poslovno leto si želimo, da bi se proces samoupravnega dogovarjanja enako uspešno nadaljeval tudi v prihodnjem letu v korist naših dobaviteljev, članov naše delovne organizacije in naših cenjenih potrošnikov. Vsem skupaj želimo kar največ osebne sreče, zdravja in poslovnih uspehov.“

TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ

V času, ko pesti pretežni del države pomanjkanje električne energije, ko ljudje vedno bolj posegajo po petrolejkah in svečah kot viru razsvetljave, je Slovenija tista, katere prebivalci v letošnjem letu še niso občutili energetske krize. Kljub pomanjkanju voda, zaradi česar obratujejo hidroelektrarne z minimalno močjo, imamo dovolj elektrike, k čemur največ prispevajo Termoelektrarne Šoštanj, ki v tem času obratujejo z maksimalno močjo, tako da dajejo več kot 2/3 potrebne energije.

Slovenija ni pozabila na energetske mrk v letu 1973, kar jo je spodbudilo, da je pričela s pospešeno gradnjo termoelektrarn. Tako je bila v rekordnem času zgrajena TEŠ IV, ki je že v lanskem letu začela proizvajati prve kilovate. Ta gradnja je bila ena od redkih v Sloveniji, ki je zaključena v roku s stroški, ki so bili nižji od predvidenih tako, da je bil kolektiv TEŠ deležen mnogih pohval in predlagan za delovno odlikovanje.

Delavci TEŠ v teh kritičnih trenutkih kažejo veliko nesebične volje in pripravljenosti, ter prizadevnosti, da v najhitrejšem možnem času, neoziraje se na delovni čas, nedelje in praznike, s skrbnim vzdrževanjem in odpravljanjem napak, zagotovijo prepotrebno električno energijo.

To, da je obratovalna pripravljenost visoka je posledica dobrega preventivnega vzdrževanja naprav ter pravočasno opravljanje generalnih remontov na vseh blokih, katere imamo planirane vedno v času, ko potreba po električni energiji, zaradi ugodnih hidroloških razmer, ni velika. Remonti take narave so bili opravljeni tudi letos na prvih treh blokih, medtem ko se v mesecu aprilu 1979 predvidevajo remontu IV. in V. bloka.

Delavci, ki vzdržujejo in poslužujejo naprave se zavedajo, da je tudi od njihove usposobljenosti odvisno, ali bodo termoelektrarne Šoštanj še nadalje predstavljale hrbtenico slovenske proizvodnje električne energije, zaradi česar se nenehno dodatno strokovno usposablja.

V letošnjem letu so se delavci TEŠ poleg tega, da so skrbeli za nemoteno proizvodnjo, zavzemali tudi za to, da bi termoelektrarne v čim manjši meri onesnaževale okolje. Tako so bili dodatno vgrajeni lovilci kapljic v stara hladilna stolpa, kar je pripomoglo k zmanjšanju vlažnosti zraka v Šoštanju, istočasno pa se je s tem pripomoglo k odpravljanju poledice na cesti, ki pelje ob elektrarni.

V času remontov so delavci izkoristili priložnost, da so izvedli rekonstrukcijo elektrofiltrnov na I. in II. fazi. S tem se je zmanjšala količina pepela, ki se je prej izločala skozi dimnik in povzročala prebivalcem okolice velike preglavice, ker je med drugim pepel onesnaževal tudi pitno vodo.

Z ureditvijo nasipa na Družmirskem jezeru je bila odpravljena nevarnost poplav v Šoštanju, poleg tega na so se odprle možnosti rekreacije na jezeru. Z zaježitvijo jezera se je noskrbelo tudi za reguliran pretok Pake, tako da je zagotovljen biološki minimum v vsakem letnem času.

Uspešnemu delu je sledil tudi uspešen samoupravni razvoj. V postavljanju nove organizacije so delavci TEŠ sledili določbam zakona o združenem delu. Iz prejšnje TOZD TE Šoštanj je nastala delovna organizacija s štirimi temeljnimi organizacijami in dvema delovnimi skupnostima, za kar so se delavci odločili že v lanskem letu, ko so na referendumu 9. septembra sprejeli samoupravni sporazum o združitvi temeljnih organizacij v delovno organizacijo. Letos v novembru je bila zaključena tudi registracija, tako da bomo z začetkom leta 1979 pričeli nastopati navzven kot delovna organizacija.

Delavci TE Šoštanj so vse od začetka kazali mnogo volje in pripravljenosti, da začeto pot pripeljejo do končnega cilja. Nujno je, da v tem trenutku ostanejo še nadalje aktivni, da se angažirajo na vseh področjih, kajti v naslednjem letu jih čaka urejanje še nekaterih nerešenih vprašanj. Sedaj, ko je registracija za njimi, je nujno, da dobijo temeljne organizacije svojo vsebino in da se na področju proizvodnje električne energije dosledno uveljavijo dohodkovna načela.

V času velikih sprememb na samoupravnem področju je bila zaključena tudi velika gradnja. Delavci TOZD Inženiring so pokazali visoko strokovno usposobljenost na tem področju, zato je slovenska družba zaupala temu kolektivu gradnjo termoenergetskih objektov za slovenske potrebe. Danes TOZD Inženiring že vodi gradnjo novega energetskega bloka v Toplarni Ljubljana, v pripravi pa so podobne aktivnosti v Trbovljah ter v Bosni in na Kosovu.

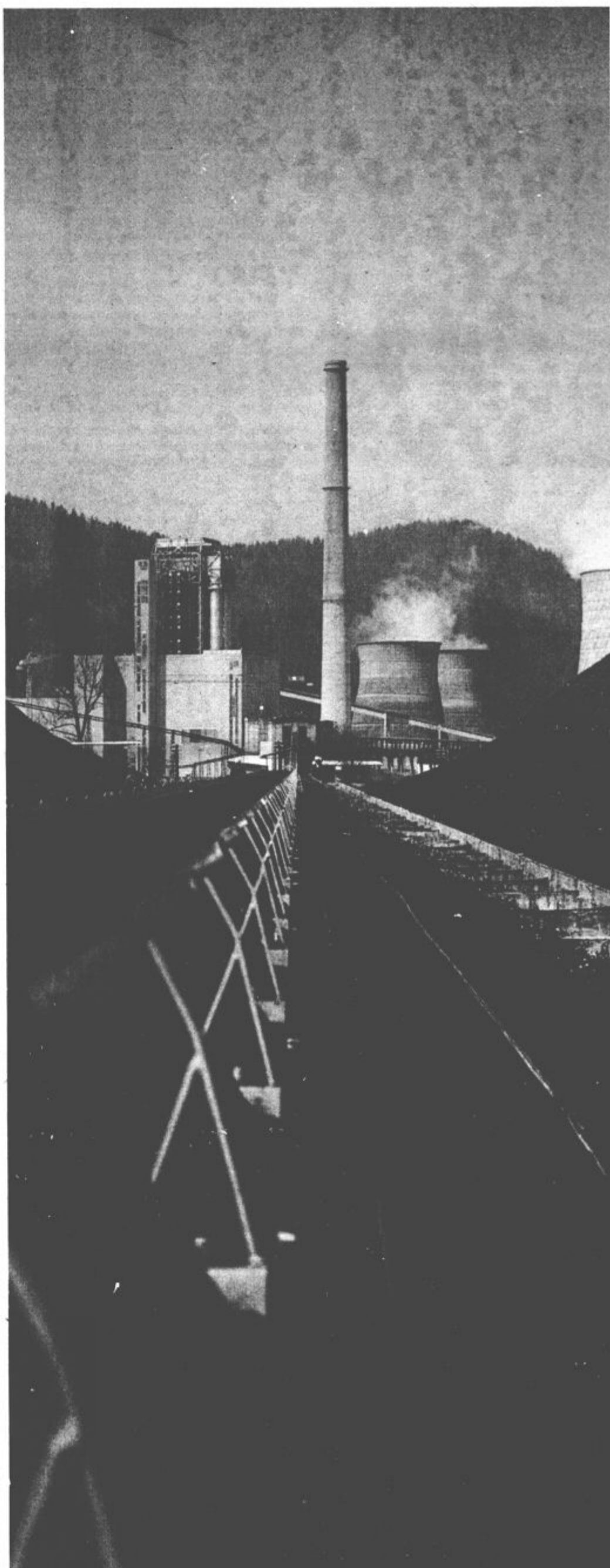
Ob koncu lahko izrazimo le željo, da bodo delavci Termoelektrarne Šoštanj še v nadalje z voljo in zavestjo izpolnjevali naloge, ki jim jih je zaupala slovenska družba.

DELOVNA ORGANIZACIJA
TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

TOZD TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ I
TOZD TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ II
TOZD VZDRŽEVANJE
TOZD INVESTICIJSKI INŽENIRING
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB
DELOVNA SKUPNOST DRUŽBENA PREHRANA

Vsem občanom in delovnim ljudem občine Velenje, vsem drugim delovnim kolektivom v sozdu REK Velenje in vsem poslovnim partnerjem čestitamo za novo leto 1979 ter jim želimo veliko zadovoljstva in novih delovnih zmag!

NOVE RAZVOJNE MOŽNOSTI ZA PRENEKATERI KOLEKTIV

O skladnejšem razvoju, posebej še o pospeševanju razvoja manj razvitih in manj razvitih obmejnih območij, v zadnjem času precej pišemo in govorimo. Ugotavljamo, da smo dosegli tudi na tem področju pomembne uspehe, da posebej ne omenjamo hotenj in prizadevanj, ki se v tem trenutku spreminjajo v načrte.

Razumljivo je, da z doseženim ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. Strniti moramo sile in začeti z odločno akcijo za zagotovitev skladnejšega prihodnjega razvoja ter nadaljnega pospeševanja razvoja manj razvitih območij in manj razvitih obmejnih območij, kar zagotavlja tudi njihovo prihodnje vključevanje v slovenski in jugoslovanski gospodarski in družbeni prostor.

V naslednjem prispevku bomo pisali o uspehih, ki jih je doseglo Gorenje v prizadevanjih za kar najbolj dosledno uveljavitev politike skladnejšega razvoja ter pospeševanja razvoja manj razvitih območij in manj razvitih obmejnih območij.

Sekretar Predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije, Stane Dolanc, je na osrednji slovesnosti ob 25-letnici Gorenja zadnje dni novembra v Velenju posebej opozoril na pomen prizadevanj Gorenja, tega velikega kolektiva, da razporeja svojo proizvodnjo tudi v tiste slovenske kraje, ki še do včeraj niso videli svoje dobre razvojne perspektive in so zato životarili na obrobju naših dosežkov, tudi kar zadeva osebni in družbeni standard delovnih ljudi in občanov.

Tovarna gospodinjske opreme Gorenje Velenje je začela pred četrto stoletja razvojno pot v kraju Gorenje. Preselitev v središče Šaleške doline je omogočila Gorenju, da se je razvilo v množičnega proizvajalca izdelkov za široko porabo s svetovno razsežnostjo. Vendar pa po preselitvi v Velenje, na rojstni kraj, na Gorenje, niso pozabili. Tam so pred leti postavili sodobno tovarno za proizvodnjo talnih keramičnih ploščic, katere bodo že v kratkem povečali na 1,3 milijona m² letno. Tako so omogočili zaposlitev prebivalcem kraja Gorenje, pa bližnje okolice, tovarna pa je dala življenju in delu v tej krajevni skupnosti povsem nov utrip. Povezovanje med temeljno organizacijo združenega dela in krajevno skupnostjo postaja vsakdanja praksa. Tako pa ni samo v kraju Gorenje, pač pa v vseh krajih, kjer so temeljne organizacije Gorenja.

Ze leta 1970 je TGO Velenje postavila v Nazarjah, v Gornji Savinjski dolini, tovarno za proizvodnjo malih gospodinjskih aparatov. Ob koncu leta 1977 so končali drugo fazo izgradnje tovarne, ki omogoča razširitev obstoječega proizvodnega programa in uvajanje novih izdelkov. Vse to zagotavlja skoraj podvojitve proizvodnih zmogljivosti in odprtje novih delovnih mest, kar je za občino Mozirje, od koder se okrog 1.000 občanov vsak dan vozi na delo v druge občine, precej tudi v Kamnik in Ljubljano, zagotovo nadvse pomembno. TGO Gorenje Velenje oziroma njene temeljna organizacija združenega dela Gradbeni elementi pa razvija na Ljubnem ob Savinji, prav tako v mozirski občini, proizvodnjo umetnega marmorja.

V Rogatcu, v občini Šmarje pri Jelšah, deluje tovarna kondenzatorjev, v kateri je našlo delo blizu 100 delavcev z obeh strani Sotle. Zmogljivosti tovarne, tovrstne izdelke je moralo Gorenje pred tem uvažati, so polno izkoriščene, zato že razmišljajo o nadaljnjem razvoju te temeljne organizacije združenega dela. Razumljivo je, da bo širitev proizvodnje omogočila zaposlitev novih delavcev in pospešila prihodnji razvoj tako krajevne skupnosti kot občine Šmarje pri Jelšah.

Zapisali smo že, da je TGO Gorenje Velenje množični proizvajalec izdelkov za široko potrošnjo. Dobršen del proizvodnje proda na tuja tržišča. Vseh sestavnih delov za izdelke še ne dobijo doma im jih morajo uvažati. Prizadevajo pa si, da bi uvoz le — teh kar najhitreje omejili in na najmanjši možni obseg. V Velenju so se, bodi mimogrede omenjeno, odločili, da bodo tovarne za proizvodnjo sestavnih delov poslej gradili predvsem v manj razvitih območjih oziroma obci-

nah, kar nedvomno predstavlja pomemben prispevek Gorenja prizadevanjem, da bi manj razvita območja poslej hitreje napredovala in čimprej dosegla poprečne razvitosti v naši republici. Zato odločitev TGO Gorenje Velenje, da zgradi v Črnomlju tovarno za proizvodnjo kompresorjev za hladilnike in zmrzovalnike, ni bila posebej presenetljiva. Kompresorje mora Gorenje uvažati, v tovarni v Črnomlju, ki naj bi začela poskusno obratovati sredi prihodnjega leta, pa bo našlo delo okrog 230 prebivalcev Bele Krajine. Seveda pa računajo na širitev proizvodnje. S postavitvijo tovarne kompresorjev pa velenjska TGO Gorenje podpira prizadevanja Črnomalčev za hitrejši gospodarski razvoj, gradnja tovarne kompresorjev pa predstavlja pravzaprav prvo investicijo iz občinskega srednjeročnega razvojnega načrta, ki naj bi zagotovil povečanje skupnega prihodka gospodarstva te belokrajnske občine za najmanj trikrat.

Nedavno tega je bila ustanovljena nova temeljna organizacija združenega dela TGO Gorenje Velenje tudi na Ptuj. Del delavcev temeljne organizacije Tehnoservis Kmetijskega kombinata Ptuj, ki so izdelovali birotehnične izdelke ter sodelovali s TGO Gorenje Velenje pri proizvodnji črno belih televizijskih sprejemnikov, se je odločilo za združitev z Gorenjem in za oblikovanje nove temeljne organizacije Elektronika Ptuj. Ze pred tem je Gorenje preneslo iz Velenja na Ptuj celotno proizvodnjo črno belih televizijskih sprejemnikov. Pričakovati je mogoče, da bo odločitev dela delavcev temeljne organizacije Tehnoservis za vključitev v Gorenje in oblikovanje nove temeljne organizacije Elektronika Ptuj TGO Gorenje Velenje pomembno vplivala na prihodnji razvoj gospodarstva v občini Ptuj, v prvi fazi pa je oziroma še bo omogočila zaposlitev 150 delavcem. Ze v kratkem bodo na Ptuj začeli graditi nove proizvodne prostore za TOZD Elektronika Ptuj, saj želijo kar najhitreje povečati proizvodnjo, uvesti najsodobnejšo tehnologijo ter, ne nazadnje, izboljšati tudi pogoje dela.

In še to: TGO Gorenje Velenje je ob koncu leta 1977 prenesla proizvodnjo štedilnikov na trda goriva iz Velenja v Vranje, v tamkajšnjo tovarno Alfa. Tako so proizvodnjo približali tržišču, kjer je za tovrstnimi izdelki največje povpraševanje oziroma so jo organizirali tam, kjer je delovne sile še dovolj. V Velenju pa že nekaj časa ugotavljajo, da je čedalje manj delovne sile, posebej še za programe, ki pogojujejo intenzivno fizično delo.

Tako kot tovarna gospodinjske opreme Gorenje Velenje se s pomembnimi dosežki pri pospeševanju razvoja manj razvitih območij oziroma manj razvitih obmejnih območij ponaša tudi sestavljena organizacija združenega dela Gorenje. Dejstvo je, da so tovarne Gorenje na Muti ob Dravi v radeljski občini, pa v Gornji Radgoni in Lendavi pomembno vplivale na to, da občine Radlje ob Dravi, Gornja Radgona in Lendava zapuščajo krog manj razvitih in odločno stopajo na pot razvitosti.

Letos so, denimo, zgradili na Muti novo tovarno za proizvodnjo kmetijske mehanizacije. Pred začetkom so dela za prestavitev tovarne Gorenje — Elrad v Gornji Radgoni, nove prostore bodo gradili tudi za tovarno Gorenje v Somboru itd.

Prizadevanja za pospeševanje razvoja manj razvitih območij Gorenja pa segajo tudi čez republiške meje, v jugoslovanski gospodarski prostor. Kažejo pa se še posebej v hotenju, da bi imelo Gorenje v vsaki republici oziroma pokrajini tovarno, ki bi se vključevala v proizvodni program Gorenja oziroma skupnosti za plansko in poslovno sodelovanje — reprodukcijske celote DOM.

Tovrstnih načrtov pa je še več.

Prezreti pa ni mogoče tudi posrednega pospeševanja manj razvitih območij oziroma manj razvitih obmejnih območij, in sicer z razvojem kooperantske industrije, ki ji namenjajo v Gorenju posebno pozornost.

Seveda pa v prizadevanjih pri ureditvi politike skladnejšega razvoja, posebej pa tudi pospeševanja razvoja manj razvitih in manj razvitih obmejnih območij, še bi bilo storjeno vse, kar bi sicer lahko bilo. Ugotavljati je mogoče, da je možnosti za to znatno več, kot pa si jih včasih zamišljamo. Odločilna je zlasti jasna usmeritev. Uspehi potem resnično ne morejo izostati. Dosežki Gorenja, ki smo jih nanizali v pričujočem sestavku, pa načrti, kažejo na uspešnost načrtovanih tovrstnih prizadevanj. Po svoje pa prav gotovo pomenijo spodbudo kolektivom, ki smo jih omenili, pa tudi drugim, seveda za doseg novih tovrstnih uspehov.

MARIJAN LIPOVŠEK

Tekoči trak malih gospodinjskih aparatov v Nazarjah

gorenjetgo

- TOZD Štedilniki
- TOZD Kuhalni aparati
- TOZD Pralna tehnika
- TOZD Hladilna tehnika
- TOZD Pohištvo
- TOZD Zamrzovalniki
- TOZD Elektronika Velenje
- TOZD Elektronika Ptuj
- TOZD Gradbeni elementi
- TOZD Mali gospodinjski aparati Nazarje
- TOZD Kondenzatorji Rogatec
- TOZD Galvana
- TOZD Plastika
- TOZD Orodjarna
- TOZD Vzdrževanje
- TOZD Emblažnica
- TOZD Avtopark
- TOZD Gostinska enota
- Delovna skupnost skupnih služb

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja in Mozirja želimo srečno novo leto 1979!

Želimo jim kar največ osebnega zadovoljstva in delovnih uspehov!

GLIN
LESNA INDUSTRIJA
NAZARJE

TOZD ŽAGARSTVO
TOZD IVERNA
TOZD STAVBNO POHIŠTVO
TOZD TRGOVINA IN GOSTINSTVO
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Delovnim ljudem drugih delovnih organizacij Gorenje, vsem delovnim ljudem in občanom v občini Mozirje ter vsem poslovnim partnerjem iskreno čestitamo za novo leto 1979 in jim želimo novih delovnih uspehov, osebne sreče in zadovoljstva!

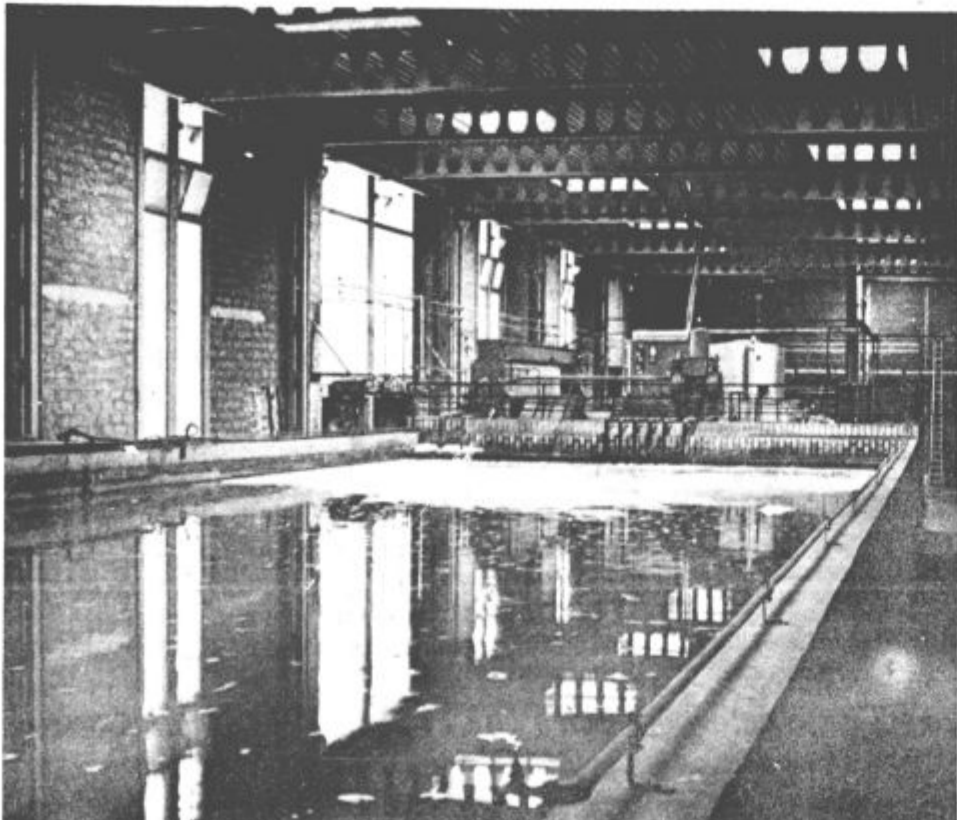
Podjetje za urejanje voda

nivo
celje

63001 CELJE
Škvarčeva 4 p.p. 144

NIVO CELJE je delovna organizacija, ki se je specializirala za načrtovanje in izgradnjo objektov čistilne tehnike od načrta, vodenja in izvajanja del, proizvodnje ter montaže opreme in do poslovnega udejstvovanja na tem področju. Na področju Velenja smo izvajali dela pri izgradnji čistilnih naprav v TGO Gorenje, pripravljen pa je tudi investicijski program za čistilno napravo v Velenju.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje želimo srečno in uspešno novo leto 1979!

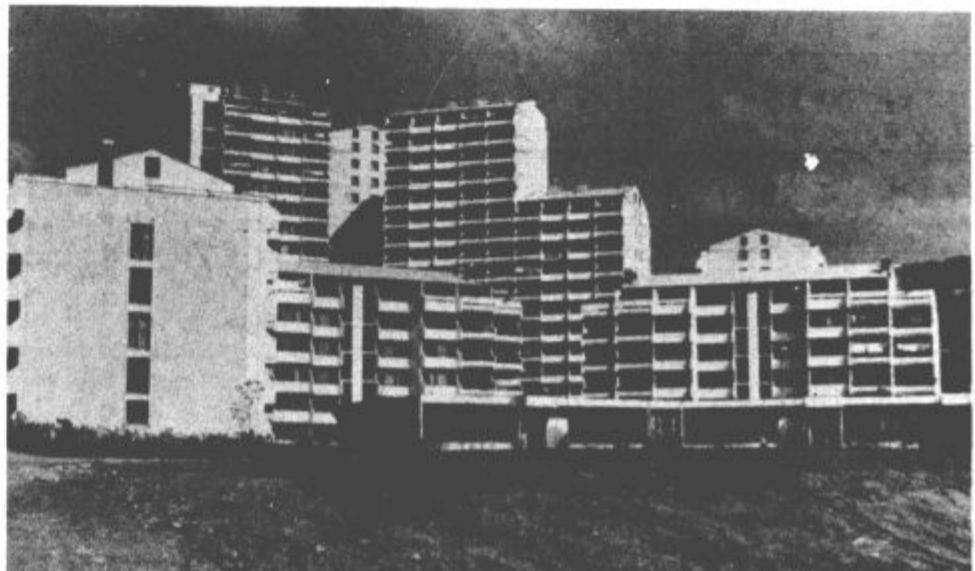

Čistilna naprava v TGO – Gorenje Velenje

vegrad

TOZD Gradnja Velenje
TOZD Vemont Velenje
TOZD DOM 101 Velenje
TOZD Lesna Šoštanj
TOZD Zaključna dela Velenje
TOZD Industrija ostrešij
TOZD „Gradbenik“ Ljubno ob Savinji
TOZD Kamin Ljubljana
TOZD Mehanizacija Velenje
Inženiring
Delovna skupnost skupnih služb

Vsem poslovnim partnerjem ter delovnim ljudem in občanom občine Velenje želimo veliko sreče in delovnih uspehov v novem letu 1979!

Stanovanjsko naselje Šalek–Gorica II.

RSC VELENJE

**RUDARSKI
ŠOLSKI
CENTER
VELENJE**

Delavci, samoupravni organi, družbeno-politične organizacije posameznih tozdov v sestavi delovne organizacije, in sicer:

TOZD Rudarski praktični pouk
TOZD Teoretični pouk
TOZD Elektrokovinarska šola
TOZD Dom učencev
TOZD Inštalacije
TOZD Tehnološka oprema
TOZD Serijska proizvodnja
Delovna skupnost skupnih služb

Čestitajo vsem občanom, družbeno-političnim skupnostim, organizacijam združenega dela, društvom in drugim ob novem letu 1979 in želijo mnogo delovnih in drugih uspehov!

Ljubljanska banka

Temeljna banka Velenje

Delovnim ljudem in občanom velenjske in mozirske občine želimo srečno in uspešno novo leto 1979!

REK VELENJE –
DELOVNA ORGANIZACIJA

TISKARNA VELENJE

V novem letu 1979 želimo vsem delovnim ljudem in občanom veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

DELOVNA ORGANIZACIJA ZA VZDRŽEVANJE
STANOVANJSKIH HIŠ

dom

Velenje,
Šaleška 19a

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja, posebej pa še stanovalcem hiš, s katerimi upravljamo, želimo veliko sreče v novem letu 1979!

TOZD KONFEKCIJA ŠOŠTANJ

Vsem poslovnim partnerjem, vsem delovnim ljudem in občanom želimo tudi v letu 1979 novih delovnih zmag!

Gostinsko podjetje
POD GRADOM
Velenje

Delavci, združeni v gostinskem podjetju POD GRADOM Velenje, želimo vsem gostom in občanom zdravo in uspehov polno novo leto 1979! Zahvaljujemo se za obisk in se priporočamo tudi v prihodnje. Zagotavljamo, da se bomo potrudili in poskušali kar najbolje ustreči vašim željam. Delavci gostinskega podjetja POD GRADOM Velenje.

GRADBENO INDUSTRIJSKO
PODJETJE LJUBLJANA
TOZD
GRADBENA ENOTA CELJE

Poslovnim sodelavcem ter vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje želimo kar največ zadovoljstva in uspehov v novem letu 1979!

Avto celje

Trgovsko podjetje na veliko in malo
s servisi

AVTO CELJE
Celje

PRODAJALNA VELENJE
PARTIZANSKA CESTA 3

V novem letu 1979 želimo vsem delovnim ljudem in občanom veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

Ljubljana

TOZD TRGOVINA NA DROBNO

POSLOVNA ENOTA CELJE

Za novo leto 1979 čestitamo vsem občanom občine Velenje in Mozirje!

Petrol, poslovna enota Celje, ima v občini Velenje tri bencinske servise: Velenje I—Šaleška cesta, Velenje II—Celjska cesta ter Šoštanj, v občini Mozirje pa dva: Mozirje in Ljubno.

TOZD ZA PTT PROMET VELENJE

Za novo leto 1979 čestitamo občanom občine Velenje in Mozirje, posebej še koristnikom PTT storitev!

VELEBLAGOVNICA VELENJE

vošči vsem delovnim ljudem in občanom Velenja, posebej pa še vsem kupcem, srečno in zadovoljno novo leto 1979!

VELENJE

Vsem delovnim ljudem in kino obiskovalcem kina Velenje, Soštanj, Smartno ob Paki in Topolšica želimo srečno novo leto 1979!

MLADINSKA KNJIGA
TOZD TRGOVINA
KNJIGARNA, PAPIRNICA IN
GALERIJA VELENJE

Delovnim ljudem, občanom velenjske občine in poslovnim partnerjem želimo srečno in uspešno novo leto 1979!

projektivni biro velenje
prešernova 3a - telefon 850051

Vsem poslovnim partnerjem in občanom čestita ob novem letu kolektiv Projektivnega biroja Velenje

BRIVNICE IN ČESALNICE VELENJE

želijo vsem občanom srečno novo leto 1979 in priporočajo svoje storitve v obratih:
salon Nada Cankarjeva 1,
salon Maja Kidričeva 14,
salon Narta F. Foita 4,
salon Vesna Šoštar; in
pralnica Kersnikova 2 Velenje

SKUPNOST
ZA ZAPOSLOVANJE
VELENJE

želi uspešno novo leto
1979 vsem delovnim ljudem
in občanom občine
Velenje!

FOTO TEKAUC
Splitska 13, Velenje

želi uspešno novo leto
1979 vsem občanom in
poslovnim partnerjem z
željo še za večje sodelo-
vanje!

VSEM OBČANOM
POTROŠNIKOM
DOBAVITELJEM
IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM

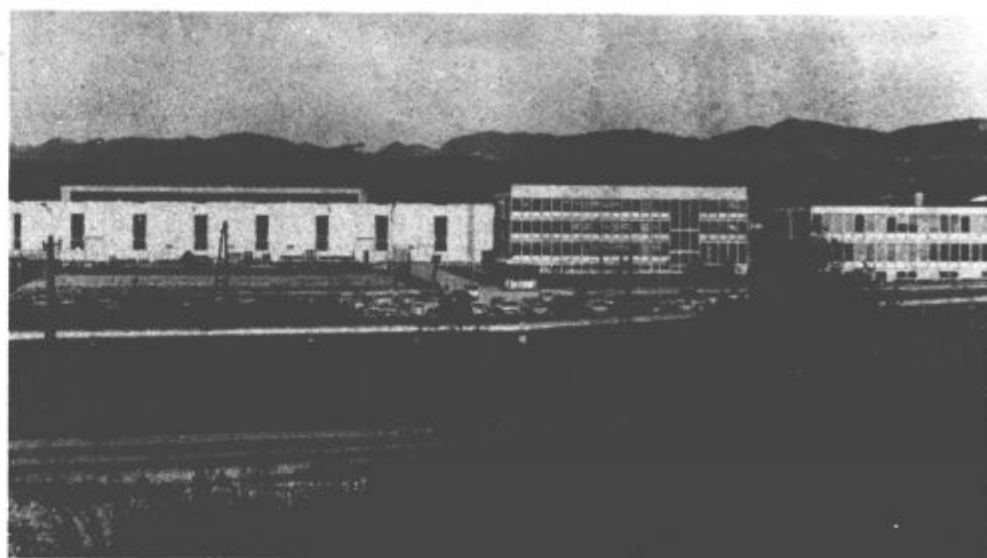
želi

Srečno
novo leto
1979

CELJE

TOZD PRODAJE Šoštanj
TOZD GROSIST
TOZD PEKARN IN
SLAŠČIČARN

Vsem občanom občine Velenje,
posebej še poslovnim partnerjem in
članom delovnega kolektiva,
želimo veliko delovnih uspehov
v Novem letu 1979!

SOZD REK VELENJE
DELOVNA ORGANIZACIJA

**ELEKTRO STROJNA OPREMA
VELENJE – PRELOGE**

TOZD Strojni obrati
TOZD Elektro obrati
TOZD Vodovodno-toplovodni obrati
TOZD Krovsko-ključavničarski obrati
Delovna skupnost skupnih služb

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje
želimo veliko delovnih uspehov v novem letu 1979!

WEPPLAS

velenjska plastika
n. sub. o.
63230 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410

tozd Integral n. sub. o.
63320 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410

PROIZVODNI PROGRAM

- čelade za motoriste
- navijalci za rolete
- natron in perforirani papir
- kovinska in plastična galanterija
- storitve sitotiska in ekonomska propaganda

tozd Galip n. sub. o.
63325 šoštanj
cesta talcev 3
telefon (063)
881 011, 881 023

PROIZVODNI PROGRAM

- izdelava vseh vrst gumbov in zaponk
- izdelki iz armiranega poliestra
- kadi in drugi pripomočki za podvodno masažo

DELOVNA ORGANIZACIJA
ZA PRENOS IN DISTRIBUCIJO
TOPLOTNE ENERGIJE
»TOPLOVOD« VELENJE

Za novo leto 1979
čestitamo vsem delovnim ljudem
in občanom
in jim želimo kar največ
osebnega zadovoljstva
in novih delovnih zmag!

Centralna energetska postaja v Velenju

V imenu vseh naših članov – samostojnih obrtnikov, želimo vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje srečno in uspehov polno novo leto 1979!

Jože Polak
cementnar
Gorenje 21
Šmartno ob Paki

POCAJT DANILO, IDA—KOTNIK IVAN

Izdelovanje drobnih predmetov iz kovine in plastike – ključavničarstvo
Celjska 68, Velenje

Vsem delovnim ljudem in občanom želim v novem letu 1979 kar največ delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

Vsem občanom in poslovnim prijateljem želim srečno novo leto 1979!

EDO IN SILVA MEDVED

železostugarstvo, izdelovanje drobnih kovinskih predmetov in niklanje
Konovo, Velenje

Vsem občanom želiva srečno in delovnih uspehov polno novo leto 1979!

KEMIČNA ČISTILNICA

Marjana Polak
Koroška 44, Velenje

Čenjenim strankam in občanom želimo veliko sreče in uspehov v letu 1979!
Kolektiv kemične čistilnice Marjana Polak.

Marica STROZAK Beno
izdelava predmetov iz plastičnih mas – elektromehanika –
Celjska n.h.,
Velenje

želita vsem delovnim ljudem in občanom v novem letu 1979 kar največ delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

JOŽE MEH

AVTOMEHANIČARSTVO
Koroška 7a, Velenje

Čenjene stranke obveščam, da sem pričel opravljati pooblaščen servis na vseh vozilih VW in Audi – TAS.

Vsem strankam želim srečno in uspešno novo leto 1979, ter se priporočam!

JOŽE MURŠIČ
avtokleparstvo in avtoličarstvo
Celjska 110, Velenje

Čenjenim strankam in občanom želim veliko sreče in uspehov v letu 1979, ter se priporočam za naročila!

MEH JANKO, EMA
zidarstvo in usluge z gradbenimi stroji
VELENJE, PODKRAJ 8

Vsem poslovnim partnerjem in občanom želiva srečno in uspešno novo leto 1979.

TESARSTVO ŠKOTNIK – ILIČ ŽAGA RAVNE ŠOŠTANJ

Vsem poslovnim prijateljem želiva obilo uspeha v letu 1979!
Dobavljamo in montiramo: strešne konstrukcije, ladijske deske za stene in pode ter strope, hišice za oddih – brunarice in vrtno ute.

VIKTOR JEVŠNIK
ključavničarstvo Selo 14, Velenje tel. 850 – 855

Čenjenim strankam in občanom želim srečno novo leto 1979!
Priporočam se za naročila!

MIRO HUDOVERNIK
TESARSTVO
Celjska 43, Velenje

Vsem poslovnim prijateljem in znancem želim srečno novo leto 1979!

JERICA MLJAČ
Cvetličarna „IRIS“
Prešernova 7, Velenje

Čenjenim strankam in občanom želim veliko sreče in uspehov v letu 1979!

MARTIN PIREČNIK
urar in zlatar
Prešernova 9, Velenje

Čenjenim strankam želim srečno in uspešno novo leto 1979!

Turist
gostinsko turistično podjetje
63330 Mozirje
tel.(phone) 830-022
uprava Nazarje 830-911

Vsem gostom ter vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje želimo prijetno praznovanje novega leta ter kar največ zdravja in sreče!

Gozdno gospodarstvo

NAZARJE

s tozdom in obratom za gozdno kooperacijo Šoštanj

Vsem občanom na območju GG Nazarje ter vsem delovnim ljudem občine Mozirje in Velenje želimo veliko sreče v novem letu 1979!

komunalno podjetje mozirje

Vsem koristnikom komunalnih uslug, istočasno pa tudi vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje, čestitamo za novo leto 1979 in jim želimo kar največ zadovoljstva in uspehov!

STEKLARSKO PODJETJE

STEKLAR

Celje, Tomšičev trg 3/II
Z OBRATOM VELENJE
Celjska cesta 47

Čestitamo za novo leto 1979 in želimo vsem obilo osebnega zadovoljstva in sreče!

**ZGORNJESAVINJSKA
KMETIJSKA ZADRUGA**

Vsem kmetovalcem in občanom Mozirja ter Velenja želimo srečno in uspešno novo leto 1979!

PROIZVODNJA
MODNE
KONFEKCIJE
MOZIRJE P. O.

SEDEŽ: PRIHOVA ŠT. 56
POŠTA: 63330 MOZIRJE

Vsem delovnim ljudem in občanom Mozirja ter Velenja želimo v novem letu 1979 kar največ novih delovnih zmag in osebne sreče!

REK VELENJE
DELOVNA ORGANIZACIJA
AVTOPARK VELENJE

Vsem delovnim ljudem in občanom Velenja želimo veliko sreče v novem letu 1979!

Proslavili 30. letnico NK Rudar

Nogometni klub Rudar Velenje letos slavi pomemben jubilej – 30–letnico svojega obstoja. In to v času, ko je klub dosegal doslej največji uspeh, saj nastopa drugo sezono v drugi zvezni nogometni ligi zahod in je po jesenskem delu tekmovanja na odličnem četrtem mestu.

Svojo obletnico so proslavili v sredo, 20. decembra. Zbrali so se mnogi nekdanji nogometaši in člani uprav v posameznih obdobjih, sadanja generacija nogometašev, sedanje vodstvo kluba, predstavniki družbenopolitičnega življenja in mnogi gostje.

V svečano okrašeni dvorani doma kulture je na tej letni jubilejni skupščini prvi spregovoril Mirko Bizjak, dosedanji predsednik kluba. O dosedanjih uspehih Rudarja je med drugim dejal:

„V zadnjem mandatnem obdobju je nogometni klub Rudar dosegel relativno največji vzpon v svoji 30–letni zgodovini, saj se je po doseženem prvem mestu v vzhodnem delu slovenske cosske nogometne lige uvrstil v prvo slovensko nogometno ligo, kjer je že v prvi sezoni osvojil prvo mesto in se uvrstil v drugo zvezno

nogometno ligo zahod. Takšen uspeh je redek tudi v jugoslovanskem merilu. Logično je, da je ta ogromen uspeh terjal tudi velike napore glede organizacije dela upravnega odbora ter njegovih komisij in organov in povzročil velike napore v kadrovskih vprašanjih in seveda vzporedno s tem tudi skrb za potrebno materialno bazo.

Doseženi rezultati in uvrstitve Rudarja so bili poleg prizadevanja igralcev in upravnega odbora vezani tudi na pomoč širše družbe. Zato se zahvaljujem vsem tozdom Reka in ostali industriji, skupščini občine, samoupravni skupnosti za telesno kulturo – skratka, vsem za njihovo materialno in moralno pomoč, enako se zahvaljujem temeljnim nogometnim zvezam in nogometni zvezi Slovenije, še zlasti pa združenju druge zvezne lige zahod.

V nadaljevanju je Mirko Bizjak poudaril, da Velenje, za katerega že velja mnenje, da je to tretji nogometni center v Sloveniji in ki ima 23.000 zaposlenih – od tega tretjino iz drugih republik – zasluži nogomet vsaj takšno vrednost kot ga ima v tem trenutku. Zato je nujno potrebno, da ga podpre celotno združeno delo, vsi dejavniki v

JAZBINŠKU NASLOV „MOJSTER STRELEC“

Na tretjem pozivnem turnirju v Zagrebu s standardnim zračnim orožjem se je tokrat izkazal mladenec Darko Jazbinšek z osvojenim četrtem mestom, s 367 krogi.

S tem je izpolnil normo za naslov „mojster strelec“. Vinko Trinkaus je bil deveti s 357 krogi in Hinko Bola enajsti s 373 krogi.

Na odprtem občinskem prvenstvu Laškega s standardno zračno puško je ekipa Mrož iz Velenja osvojila drugo mesto s 1 439 krogi. Za ekipo Velenja so streljali Hinko Bola 372, Vinko Trinkaus 362, Franjo Žučko 359 in Jazbinšek 347 krogov.

V prijateljskem srečanju med ekipama Postaje milice in družbenim obratom DPG Velenje so tudi tokrat slednji zmagali s 522: 464 krogi, med posamezniki so bili najboljši Mladen Jurkovič, Tomo Bahun, Franc Vuk.

Najzaslužnejšim za razvoj Rudarja so podelili zlate plakete in priznanja

občini in izven nje, da bi vsi skupaj očuvali težko priborjeni položaj in sloves.

O uspehih in razvoju kluba je nato spregovoril še dosedanji podpredsednik Dragan Rogič in poudaril da je razvoj Rudarja tesno povezan z razvojem celotne občine, ki je v tem obdobju dosegla izredno velike uspehe na vseh področjih. Izrekel je priznanje ustanoviteljem kluba in vsem, ki so prispevali k razvoju te športne panoge.

V nadaljevanju skupščine, ki je bila prvič organizirana na delegatski osnovi, so sprejeli nov samoupravni sporazum in izvolili nove organe. Za

predsednika konference delegatov so izvolili Mirka Bizjaka, za predsednika izvršilnega odbora pa Draga Rogiča za podpredsednika pa Franjo Kljuna in Jožeta Suhla, tretji podpredsednik pa bo predstavnik Gorenja.

Med svečanim delom skupščine so podelili zlate plakete in priznanja najzaslužnejšim igralcem, funkcionarjem – skratka vsem, ki so kakoli pomagali, da je klub danes drugi zvezni ligi.

Ob svoji 30–letnici je NK Rudar dobil številne čestitke z željami še večje uspehe, med drugim so poslala vsa moštva druge lige zahod razen Maribora, izostala pa je čestitka Olimpije. Predstavniki zveženja druge lige zahod in izročili zlate plakete, predstavnik vzhoda pa srebrno plaketo.

Rudarju ob 30–letnici izročeno čestitko tudi naše uradno štivo.

Sekretar združenja II. ZNG lige zahod izročila Mirku Bizjaku zlate plaketo

Skupščine sta se udeležila tudi predstavnika združenj 2. zveznih nogometnih lig zahod in vzhod (na fotografiji – prvi in drugi z leve)

šport
telesna
kultura
rekreacija

SMAJLOVIČ DRUGI

V soboto 23. decembra je bil v Trbovljah peti tradicionalni turnir v karateju – absolutni kategoriji. Na drugo mesto se je uvrstil Safet Smajlovič član karate kluba Velenje. Smajlovič je letos tako že sedmič tekmoval z državnim prvakom Javorškom: Žal mu ga tudi tokrat ni uspelo premagati.

ODKUPUJEMO SVINJSKE KOŽE PO UGODNEJŠI CENI KOT PREJŠNJA LETA

KOŽA JE ZA KOTO!

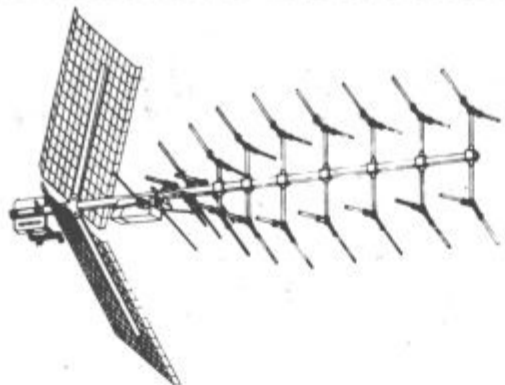
SREČNO IN USPEŠNO NOVO LETO!

KOTO
Koteks tobus
in zbiralnica
kmetijskih zadrug

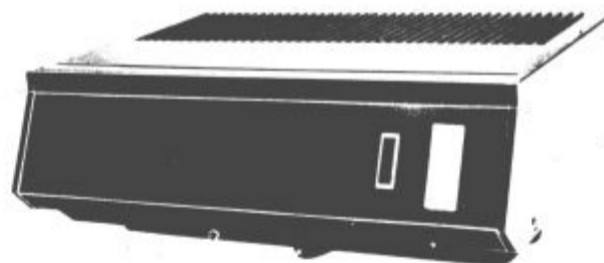
TUDI TELEVIZORJU LAHKO DAMO DARILCO

TV ANTENA SPECTRA COLOR

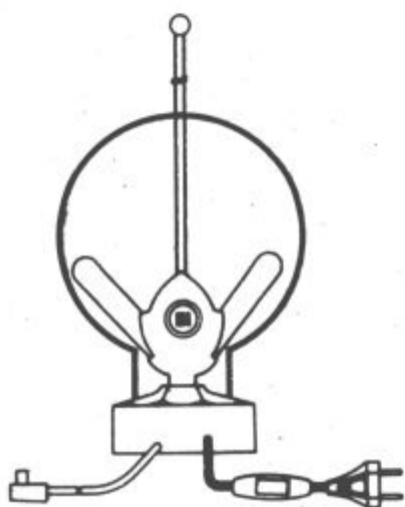
	Področje	Kanali	Ojačanje	Odnos naprej - nazaj	Kot sprejema	Priključna impedanca
TVSC 39	F V (UHV)	25 – 60	14 – 18	25	29°	240 - 300
TVSC 43	F IV (UHF)	21 – 37	14 – 18	25	29°	240 - 300

TV STABILIZATOR – COLOR TVS – 707 C

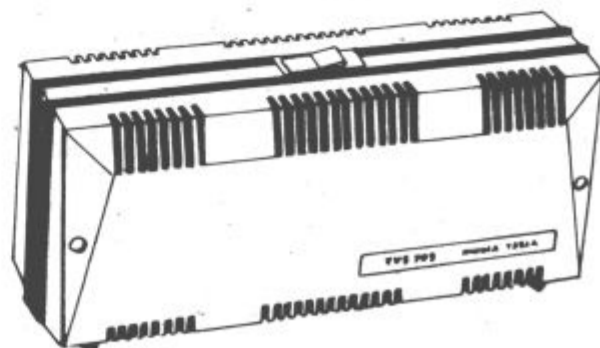
Stabilizator napetosti varuje pred okvarami drag barvni televizijski sprejemnik pri znižani ali zvišani napetosti električnega omrežja. Izveden je na elektromagnetnem principu in impregniran s poliestrsko smolo. Vgrajen je v ohišje iz temperaturno visoko odporne plastične mase. Opremljen je s preklopnikom za omrežno napetost 220/110 V in indikatorsko žarnico – tlivko. Vhodna (priključna) napetost stabilizatorja 220/110 V, 50 Hz. Izhodna (stabilizirana) napetost 220/110 V, 50 Hz. Stabilizator je namenjen za barvne televizorje, ki so predvideni za napetost 220/110 V, 50 Hz, Nominalna obremenitev 400 VA in 250 VA

SOBNA TV ANTENA Z OJAČEVALCEM SAPI – 501

SPREJEMNA PODROČJA: F I, UKV, F III, F IV/V
FREKVENČNI OBSEG SPREJEMA: 45 – 860 MHz
OJAČANJE: 9 dB
IZHODNI PRIKLJUČEK: Koaksialni 75Ω (OHMOV)
NAPAJANJE: 220 V/50 Hz
IZVEDBA V TREH BARVAH: BELI, RDEČI IN ČRNI

TV STABILIZATOR (ČRNO – BELI) TVS – 709

Stabilizator omogoča pravilno delovanje vašega televizijskega sprejemnika ne glede na spremembo napetosti napajalnega električnega omrežja. Stabilizator je vgrajen v ohišje iz temperaturno visoko odporne plastike. Na posebno zahtevo lahko dobavljamo tudi stabilizator z nominalno obremenitvijo 200 VA. Vhodna (priključna) napetost stabilizatorja 220 V/50 Hz. Izhodna napetost stabilizatorja: namenjen je televizijskim sprejemnikom za omrežno napetost 220 V/50 Hz. Nominalna obremenitev 130 VA

vaš obveščevalac

koledar

petek, 29. 12. 1978 – Tomaž
 sobota, 30. 12. 1978 – Evgen
 nedelja, 31. 12. 1978 –
 šilvester
 ponedeljek, 1. 1. 1979 –
 novo leto
 torek, 2. 1. 1979 – Iztok
 sredo, 3. 1. 1979 – Slavo
 četrtek, 4. 1. 1979 – Angela
 petek, 5. 1. 1979 – Šimen
 sobota, 6. 1. 1979 – Mojmir
 nedelja, 7. 1. 1979 – Zdravko
 ponedeljek, 8. 1. 1979 – Maks
 torek, 9. 1. 1979 – Jule
 sredo, 10. 1. 1979 – Vilko
 četrtek, 11. 1. 1979 – Grega

dežurstva

DRAVSTVENI DOM VELENJE:
 29. 12. 1978 od 7. do 20. ure
 dr. Aleksandra Žuber
 29. 12. 1978 od 20. dr. Janez
 Poles
 30. 12. 1978 do 7. ure dr. Janez
 Poles
 30. 12. 1978 od 7. dr. Dušan
 Rogar in dr. Peter Kopitar
 31. 1. 1979 do 7. ure dr. Dušan
 Rogar in dr. Peter Kopitar
 1. 1. 1979 od 7. do 20. ure dr.
 Janez Poles
 1. 1. 1979 od 20. dr. Pavle Gro-
 šelj
DRAVSTVENI DOM ŠOŠTANJ:
 od 29. 12. 1978 do 2. 1. 1979
 dr. Peter Lazar
 od 3. 1. 1979 do 7. 1. 1979 dr.
 Bogdan Menih

OBNA AMBULANTA VELENJE:
 30. 12. in 31. 12. 1978 dr. Ra-
 nenko Lubarda, Stanetov 23 c,
 Velenje
 1. 1. in 2. 1. 1979 dr. Aleksan-
 der Uršič, Kidričeva 3 Velenje,
 telefon 850-894

**Prometno, gostinsko in turistično podjetje
 IZLETNIK CELJE
 TOZD Potniški promet**

objavlja
 prosta dela in naloge

VODJE POSLOVNE ENOTE VELENJE

Pogoji: višje ali srednješolska izobrazba in 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj
 K sodelovanju vabimo kandidate, ki izpolnjujejo zahtevane pogoje in želijo združiti delo v OZD „IZLETNIK“ Celje, Gregorčičeva 7.

Od 8. do 12. ure dežurstvo v zborni amublanti SŠZD Velenje, sicer v pripravljenosti na domu

VETERINARSKA POSTAJA:
 Od 29. 12. 1978 do 4. 1. 1979 dipl. veterinar Ivo Zagožen, Velenje Vrnjačke banje 7

mali oglasi

STANOVANJSKO hišo, lahko nedograjeno ali stanovanje v dvojčku v Velenju ali okolici kupim. Plačam v DM. Naslov v uredništvu.
IŠČEMO varstvo za 10-mesečnega dojenčka na domu v dopoldanskem času. Tel. 851-644.
UGODNO prodam Simco 1100 LS, letnik 1972. Oglad možen vsak dan dopoldan ali popoldan na naslov: Velenje, Stanetov 21.

kino

REDNI KINO VELENJE
 29. 12. – petek ob 17.30 in 19.30 ČRNI PIRAT – italijanski avanturistični film
 30. 12. – sobota ob 17.30 in 19.30 DETEKTIV MCQ – ameriška kriminalka. Režija: John Wayne, Eddie Albert
 31. 12. – nedelja – filmska predstava odpade
 1. 1. – ponedeljek ob 17.30 in 19.30 DETEKTIV MCQ – ameriška kriminalka
 2. 1. – torek ob 17.30 in 19.30 TOBOGAN SMRTI – ameriški akcijski film. Režija: James Golstone. Igrajo: George Segal, Richard Widmark
 3. 1. – sredo ob 17.30 in 19.30 TOBOGAN SMRTI – ameriški akcijski film
 4. 1. – četrtek ob 17.30 in 19.30 GINEKOLOG SOCIALNEGA ZAVAROVANJA – italijanski seksi. Režija: Joe Daemato. Igrajo: Renzo Montagnani, Paola Senatore

KINO DOM KULTURE VELENJE
 1. 1. – ponedeljek ob 20. uri FILMSKO GLEDALIŠČE VELENJE IGRA Z JABOLKO – češki film. Režija: Vera Shytlova. Igrajo: Dagmar Blahova, Jiri Menzel
KINO ŠOŠTANJ
 30. 12. – sobota ob 19.30 ČRNI PIRAT – italijanski

avanturistični film. Režija: Sergio Sollima. Igrajo: Kebir Bedi, Carole Andre
 31. 12. – nedelja – predstava odpade
 1. 1. – ponedeljek ob 19.30 TOBOGAN SMRTI – ameriški akcijski. Režija: James Golstone. Igrajo: George Segal, Richard Widmark
 3. 1. – sredo ob 19.30 GINEKOLOG SOCIALNEGA ZAVAROVANJA – italijanski seksi film. Režija: Joe Daemato. Igrajo: Renzo Montagnani, Paola Senatore

KINO TOPOLŠČICA
 30. 12. – sobota ob 16. uri ČRNI PIRAT – italijanski avanturistični. Režija: Sergio Sollima. Igrajo: Kebir Bedi, Carole Andre

KINO ŠMARTNO OB PAKI
 2. 1. – torek ob 19. uri DETEKTIV MCQ – ameriška kriminalka. Režija: John Sturges. Igrajo: John Wayne, Eddie Albert

ZAHVALA!

Gradbeni odbor za toplifikacijo zaselka Tovarniške poti v Šoštanju se pristočno zahvaljuje za vso naklonjenost in pomoč pri izvedenju svoje akcije vsem naslednjim: Ing. Janežič Dušanu ter kolektivu Termoelektrarn Šoštanj, Krajevni skupnosti Šoštanj, Samoupravni interesni komunalni skupnosti Velenje, Zvezi borcev Velenje, Kolektivu TGO Gorenje, Kolektivu TOZD Klasirnica, Kolektivu TOZD RSC, Kolektivu Avtopark REK Velenje, Kolektivu Vegrad Velenje, Kolektivu GALIP Šoštanj, Kolektivu Kajuhov dom Šoštanj, Kolektivu Toplovod Velenje, Angeli Vutkovič in Slavku Skornišku iz Velenja.
 Vsem želimo srečno novo leto 1979!

gibanje prebivalstva

VELENJE:
 Poroke: Milan Videmšek, roj. 1957, mizar iz Lipja in Tatjana Lipičnik, roj. 1959, medicinska sestra iz Podkraja; Dragan Anič, roj. 1954, varilec iz Velenja in Ljubica Tozan, roj. 1958, delavka iz Velenja; Alojz Vasle, roj. 1956, vratar iz Zgornje Ponikve in Marija Koren, delavka iz Silove; Danilo Konečnik, roj. 1957, varilec iz Mislinjske Dobrave in Ljubica Planinc, roj. 1960, delavka iz Velenja; Marijan Orozel, roj. 1952, kmetovalec iz Laz in Zdenka Šraml, roj. 1958, tehnična risarka iz Laz; Silvester Koprivnikar, roj. 1949, pravnik iz Šaleka in Cvetka Močilnik, roj. 1947, skupinovodja iz Šaleka; Žarko Čirič, roj. 1954, ključavničar iz Velenja in Zdenka Planinšek, roj. 1957, šivilja iz Kaluderij; Siniša Jovanovič, roj. 1957, rudar iz Velenja in Slavuljka Grumič, roj. 1959, delavka iz Velenja.
 Smrti: Anton Remih, upokojenec iz Velenja, Kidričeva 11, star 80 let

ŠOŠTANJ: Smrti: Franc Čepin, upokojenec iz Zalca, Savinjska 63, star 88 let; Stjepan Čonšolarji, upokojenec iz Velenja, Šaleška 19, star 90 let; Vincenc Juneš, upokojenec iz Rogaske Slatine, Kidričeva 74, star 69 let.

Na križišču ceste in železniških tirov ob vstopu v sotesko Penk so pred dnevi na veliko veselje voznikov le postavili svetlobne signale, ki bodo odslej opozarjali, da se prehadu bliža vlak. Upamo lahko, da nesreč na tem mestu odslej ne bo več, saj bodo semaforji začeli opravljati svojo funkcijo že v prihodnjih dneh.

Deset let društva za prizadeto mladino Velenje

Na pobudo iniciativnega odbora in ob vsestranski podpori skupščine občine ter delovnih organizacij naše občine, so v Velenju leta 1968 ustanovili Društvo za prizadeto mladino. Njihova poglavitna naloga je zaposlovati absolvente šole s posebnim programom in nudenje pomoči v obliki nakaznih duševno retordiranim odraslim. V naši občini imamo tudi nekaj težje duševno prizadetih, ne-sposobnih za šolo. Te je društvo usmerjalo v ustrezne zavode. Pogovarjali smo se s predsednico in pobudnico društva tovarišico Dragico Kresnik, ki nam je predstavila dosedanje delo in uspehe društva.

– Kako ste zaposlili duševno motene otroke?
 Zaradi dobrega odziva velenjskih delovnih organizacij, posebno Gorenja in REK Velenja, je društvo do sedaj zaposlilo skoraj vse absolvente šole s posebnim programom. V glavnem so jih sprejeli v status delavcev, nekaj pa jih je odšlo v poklicne šole (šola za peke, rudarska šola, šola za kurjače, ...), ki so jih uspešno končali.

– Kako zbirate finančna sredstva?
 Glavni vir dohodkov so bili koledarji, ki smo jih do sedaj prodajali. Letos pa pričakujemo pomoč sindikalnih organizacij. Nekaj sredstev dobimo tudi od članarine, prodaje značk in od dotacij socialnega skrbstva.
 – Ali finančno pomagata šoli s posebnim programom?

OBVESTILO NAROČNIKOM IN BRALCEM!

Naročnikom in bralcem domačega tednika „Naš čas“ sporočamo, da bo izšla prva številka v novem 1979. letu v petek, 12. januarja.
 Vsem našim zvestim naročnikom in bralcem Našega časa, poslušalcem Radia Velenje ter vsem našim prijateljem želimo v novem letu 1979 kar največ zdravja, osebnega zadovoljstva in novih delovnih uspehov.
 Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje

Društvo je šoli kupilo didaktični material, škarje za motorične vaje, atlase, stenski zemljevid in še nekatere druge pripomočke. Ugodili smo tudi prošnji za nakup oblačil in obutve. Spodbujamo tudi svobodne dejavnosti, saj smo ta-

bornikom kupili dva šotora in sofinancirali prehrano na taborjenju. Prav tako pomagamo pri organizaciji letovanj. Financirali smo tudi udeležbo na seminarju za družine z duševno prizadetimi otroci v Čmi na Koroškem.

Iz inšpektorjeve beležnice

Zaposleni pri delu z živili, to je delavci v gostinskih obratih, trgovinah z živili in v proizvodnji živil morajo biti seznanjeni z osnovami higijene in se ravnati po njih. Tako določa zakon, v praksi pa: marsikdo ne ve čemu služi ščetka ob umivalniku (verjetno si je kdo že čevlje očistil z njo), pavirna te brisače so potratna (tako trdijo vodilni uslužbenici), pokrivalo pokvari pričesko ...
 Ogedalo osnove higijene pa so prav gotovo tudi garderobne omare in garderobni prostor. Garderobna omara naj bi služila za shranjevanje delovne in civilne obleke. V praksi pa je to skladišče kozmetičnih pripomočkov, neuporabnih čevljev,

polivinilastih vrečk, starih časopisov in umazane obleke. Garderobni prostor pa, ki je običajno tako tesen služi še za shranbo čistil, čistilnih pripomočkov in skladišče embalaže.
 Kaj menite kako delavci, katerih pomožni prostori so tako „v skladu z osnovnimi načeli higijene“ pripravljajo hrano in prodajajo živila? Sanitarni inšpektor ob takem stanju ne more in ne sme ostati ravnodušen zato poskuša preventivno delovati, ukrepati in vzgajati. Tako je bilo v letu 1978 izrečenih v vzgojne in preventivne namene kriterijem 45 mandatnih kazni.
 Sanitarni inšpektor
 MARIJA BRGLEZ

**SOZD Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje
 Delovna organizacija
 AVTOPARK
 VELENJE**

RAZPISUJE LICITACIJO
 za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

- 1 kom avto tovorni TAM 2001 karamboliran, letnik 1972, izklicna cena – 15.000.– din
- 1 kom avto tovorni TAM 5000 K, samonakladalec CE 293-24, letnik 1969, vozen, nosilnost 3,5 ton, izklicna cena – 25.000.– din
- 1 kom avto tovorni TAM 5000 kiper, CE 956-13, letnik 1969, vozen, nosilnost 5 ton, izklicna cena – 40.000.– din
- 1 kom avto tovorni TAM 5500, nekiper, CE 106-743, letnik 1969, nosilnost 5,5 ton, vozen, izklicna cena – 40.000.– din
- 1 kom avto tovorni RABA 836, kiper CE 562-65, letnik 1971, nosilnost 12 ton, vozen, izklicna cena – 110.000.– din
- 1 kom avto tovorni RABA 831, kiper, CE 459-83, letnik 1971, nosilnost 10,3 tone, vozen, izklicna cena – 110.000.– din
- 1 kom prikolica sedlasta GORICA PKM 35, 25-16 CE, letnik 1971, nosilnost 24 ton, vozna, izklicna cena – 80.000.– din
- 1 kom kason novi za vozilo FAP 1314 KFF, izklicna cena – 8.000.– din
- 2 kom gumi plašč DEMPAP 1600 x 24, izklicna cena za 1 kom – 20.000.– din
- 2 kom motor TAM 4500, izklicna cena za 1 kom – 2.000.– din

Licitacija bo dne 16. januarja 1979 ob 10. uri na delovni organizaciji AVTOPARK, Velenje, Koroška 62.
 Oglad sredstev je mogoč istega dne od 8. ure naprej.
 Vsak udeleženec licitacije mora kot varščino položiti 10 % kavcije od izklicne cene, po prodaji pa mora kupec plačati kupnino v celoti. Prometni davek ni vračunan.
 Prednost licitiranja ima družbeni sektor, nato udeleženec, ki je zainteresiran za večji odzem sredstev.

Vse za družino in dom, za stanovanje in gospodinjstvo pod eno streho!

VELEBLAGOVNICA **namna VELENJE**

STAROLETNA KRONIKA

Kot navadno
koncem leta
misel naša
se prepleta
skozi čas,
ki je minil;
kaj je kdo
od nas storil,
kdo je delal,
se boril,
bi za vse
več naredil.
Inventuro leta
naredimo,
ugotovimo,
kaj se ta čas
je tu zgodilo.

JANUARJA

vsi zagnani
smo na delo
se podali
z željo, da,
vsi predani,
bomo vse
od sebe dali.
Plane širne
smo pisali
in iskali
smo rešitve,
da najlaže
in najbolje
pridemo do
pridobitve.
Andreja krono
je dobila,
ker jo srenja
je zvolila
za kraljico
športnikov.
A letalci
vsi zagreti
so sklenili,
da ob letu
zagotovo
letališče bomo
tu dobili.

FEBRUARJA

kandidate
smo iskali
za delegate.
Pust pa nam
dokazal je,
da veselje
na podeželje
vse bolj gre.
V centru našem,
joj mrtvilo,
norega se ni
prav nič zgodilo!

S
R
Č
NO
NOVO
LETO

V MARCU
s tekom
smo slavili,
da bi nov
dokaz dobili:
žena tudi
neka zmora!
A iz rudniških
so jam
vest veselo
nam poslali:
tone nove
smo skopali,
rekorde stare
pokopali.

APRILA

praznik
vsi slavimo,
ki nam do šale je
in smeha.
(Kdor v tem
ne vidi greha)
A aprilsko
nategovanje
ne velja za
nagrajevanje.
In odnose vse,
ki na dohodku
naj slonijo,
drug se drugemu
prilagodijo.
V Šoštanju
pa je zagnan
nov elektro
velikan.

MAJ

je praznik
vseh ljudi,
ki se delati
jim zdi.
Praznujejo pa
tudi tisti
ki jim delo
ni v čisti.
Pri nas pa smo
sedaj spoznali,
da se malo
bomo prali.
Občan že vsak
ugotovi
da po pipah
vode ni.

JUNIJA

slavi mladina,
ki s poukom
je končala.
Pamet za
poletni čas
pa na pasu
je poslala.
Gorenje stavi
kamen nov
in obljublja,
da obrat
bo v Črnomlju
koj gotov.
Obnova ceste
zdaj je stekla,
da se pot
ne bo več vlekla.
Da nas ver
bo popeljala
prav moderna
magistrala.

JULIJA

je svet pretresla
strašno huda
ekstra vest:
iz Velenja
nam tovarna
hoče nemško
tvrdko snest.
Ta pomembna
pa novica
nam ponovno
dokazuje:
kdor močnejši je –
zmaguje.

AVGUST

je čas doživetov.
Občani vsi
nabirajo po
svetu širnem
novih si moči.

SEPTEMBRA

pa zagnani
se šolarji zbero,
da učenosti
vsi predani
leto novo
spet prično.

OKTOBRA

občine smo naše
praznik
proslavili
in ob tem
ugotovili,
da naš korak
je trden.
Da vsakdo ve,
kje mu je mesto,
da storili
smo veliko.
Poudarili
odliko:
Naredi naj vsak,
kar zmore
in lahko.
Če bo tako
se naprej
vsem gotovo bo
še boljše slo.

NOVEMBER

v znamenju
Gorenja
in zvestobe
smo slavili.
In obljubili,
da 25 let
ni vse.
Da zvestoba
še mnogo dalje
lahko gre.
A dvorana Rdeča
na Golte pohiti,
da jih uredi.
Pa ni lahko!
To se koj pozna.
Narediti se ne da
kot bi želeli.
Smučarji so zato
skoraj obviseli.
In za je tukaj

DECEMBER

Mesec je zadnji,
a ne poslednji.
Spet so tu
knapi,
ki v jamah hitijo,
da tone premoga
nove dobijo.
Premagajo temo
svetlost priborijo.
V jame se temne
vsak dan podajo,
za svetlobo
in srečo
sile razdajo.

Pa smo na kraju
tega izleta.
Končan je sprehod
preteklega leta.
V leto novo
skupaj stopimo
in čistih rok
odločno sklenimo:
enako kot zdaj
se bomo trudili,
uspehov še novih
si priborili.

Na koncu čestitka
prav iz srca:
Kar kdo želi si,
mu leto naj da!
Sreče in zdravja,
polno veselja –
to naša resnična
novoletna je želja.

C) Davek od osebnega dohodka iz avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav bodo udeleženke prepisale po stopnji

20 %

Od dohodkov iz avtorskih pravic od reklamnih slik, risb in plastik, reklamnih pisanih in govornih besedil, reklamnih filmov, diafilmov in diapozitivov, reklamne glasbe ter od reprodukcije takih del, od raznih skic, in risb, stripov, križank in drugih podobnih del, od dohodkov artistov, plesalcev in podobnih poklicev, doseženih na zabavno glasbenih prireditvah, od dohodkov izvajalcev glasbenih del na zabavah, plesih, športnih igriščih, kopalniških, razstaviških, v varietejih, v gostinskih obratih in na podobnih prireditvah bodo udeleženke določile stopnjo

35 %

Udeleženke bodo prepisale oprostitev tega davka od dohodkov od patentov in tehničnih izboljšav.

D) Stopnje davkov po odbitku se objavijo v uradnem listu SRS v skladu z 22. členom zakona o uporabi predpisov in o reševanju kolizij med republiški oziroma pokrajinskimi zakoni na področju davkov, prispevkov in taks.

8. člen

Udeleženke se dogovorijo, da bodo stopnje davka na dohodke od premoženja določile po enakih razponih osnov, kot so s tem dogovorom predvidene za davek od osebnega dohodka iz obrtnih dejavnosti, in sicer tako, da bo stopnja pri osnovah 10.000 din prepisana v višini med 25 in 35 %, pri osnovah nad 200.000 din pa med 50 in 60 %.

9. člen

Davek na dohodek od iger na srečo bodo udeleženke prepisale po stopnji 10 %.

10. člen

Udeleženke se dogovorijo, da bodo stopnjo posebnega občinskega davka od prometa proizvodov, za katere se plačuje davek po splošni stopnji, določile v višini 3 %. Davek po splošni stopnji 3 % bodo udeleženke z veljavnostjo od 1. 1. 1978 dalje vpeljale tudi za umetne brezalkoholne pijače. Udeleženke soglašajo, da v letu 1978 ne bodo izvajale oprostitev ali olajšav pri plačevanju tega davka.

Udeleženke bodo določile poseben občinski davek od prometa rabljenih motornih vozil v višini 4 %. Merila za oprostitev bodo udeleženke uskladile v regionalnih okvirih.

11. člen

Udeleženke bodo stopnje posebnega občinskega davka na promet alkoholnih pijač uskladile v naslednjih okvirih:

1. Od alkoholnih pijač, proizvedenih z več kot 50 % iz domačih surovin, računano po vrednosti – v določenem znesku od litra

dinarjev

– od naravnega vina, vina

tipa „Biser“

in vinsko sadnih pijač

2,00

– od penečega vina

najmanj 4,00

2. Od alkoholnih pijač proizvedenih z več kot 50 % iz domačih surovin računano po vrednosti – v odstotku od davčne osnove

odstotek

– od medice

15 %

– od piva

med 30 – 40 %

– od naravnega žganja

in vinjaka

najmanj 40 %

– od drugih alkoholnih

pijač

najmanj 45 %

3. Od alkoholnih pijač vseh vrst, proizvedenih z manj kot 50 % iz domačih surovin, računano po vrednosti – v odstotku od davčne osnove

najmanj 45 %

12. člen

Udeleženke bodo v regionalnih okvirih nadaljevale s prizadevanji za usklajevanje obdavčitve prometa napremičnin.

13. člen

Udeleženke so soglasne, da je potrebno nenehno analizirati in spremljati izvajanja davčne politike in na tej podlagi sprejeti konkretne ukrepe, ki bodo zagotavljali večjo učinkovitost in doslednost pri izvajanju davčnih predpisov.

Pri oblikovanju ukrepov iz prejšnjega odstavka bodo udeleženke zagotovile večjo aktivnost zlasti na naslednjih področjih:

– okrepljen neposreden nadzor nad tem, kako davčni zavezanci izpolnjujejo svoje davčne obveznosti;

– zagotovitev ugotavljanja realnih dohodkov in davčnih osnov;

– dosledna izterjava davčnih in drugih družbenih obveznosti;

– učinkovito in dosledno ukrepanje zoper kršitelje davčnih predpisov.

14. člen

Udeleženke bodo v okviru prizadevanj za kadrovske krepitev davčnih uprav skrbele za ustrezno štipendijsko politiko in si prizadevale, da se davčne uprave organizacijsko usposobijo tako, da bodo lahko

učinkoviteje izvajale svojo družbeno funkcijo.

15. člen

Udeleženke so soglasne, da bodo davčne uprave zaradi racionalnosti še nadalje sodelovale pri zbiranju družbenih obveznosti, katerih odmera in izterjava po veljavnih predpisih ni osnovna funkcija davčnih uprav, če so za to delo ustrezno kadrovske in organizacijsko usposobljene in pod pogojem, da ob tem ne bo prizadeta osnovna funkcija davčnih uprav.

Udeleženke se dogovorijo, da bodo nadomestila za to delo znašala največ 10 % in da bodo tako zbrana sredstva uporabljena predvsem za napredek dela davčnih uprav.

16. člen

Udeleženke se dogovorijo, da bodo v letu 1978 nadaljevale s prizadevanji za uveljavljanje avtomatske obdelave podatkov, upoštevajoč pri tem načelo tesnejšega medsebojnega sodelovanja in skupnega organiziranja tistih akcij, kjer je to zaradi racionalnosti ali drugih razlogov potrebno.

17. člen

Izvajanje dogovora o usklajevanju davčne politike spremlja poseben odbor (odbor udeleženk), ki ima 10 članov in njihove namestnike. Predstavnike občin in njihove namestnike v odbor udeleženk imenujejo izvršni sveti skupščin občin sporazumno.

18. člen

Odbor udeleženk spremlja in analizira uresničevanje tega dogovora in predlaga udeleženkam ustrezne ukrepe.

19. člen

Odbor udeleženk obravnava morebitne kršitve tega dogovora, obvesti o tem skupščino prizadete občine in družbenopolitične organizacije ter predlaga ustrezne ukrepe.

O kršitvah tega dogovora lahko odbor udeleženk obvešča javnost z objavo v sredstvih javnih informacij.

20. člen

Udeleženke soglašajo, da bo administrativno-tehnične posle za odbor udeleženk opravljal republiški sekretariat za finance.

Udeleženke se zavezujejo, da bodo republiškem sekretariatu za finance v skladu z določbami tega dogovora zagotavljale potrebne podatke za spremljanje izvajanja dogovora, in sicer v rokih, ki jih določi odbor udeleženk.

21. člen

Dogovor se objavi v Uradnem listu SRS.